

#45 mai - iunie 2013

ARHITECTII ȘI BUCUREȘTIUL

ISSN 4133 - 1234

Anuala de Arhitectură București 2013 | Muzeul Colecțiilor de Artă | RIBA International Awards

STII PRITZKER 2011 PENTRU EDUARDO SOUTO DE MOURA DAVID CHIPPERFIELD CÂȘTIGĂTOR
DAL 2011 BEST OF THE ALPS. ARHITECTURĂ, DESIGN ȘI ECOLOGIE WORLD BUILDING OF THE Y
IA LEUL DE AUR PENTRU REM KOOLHAAS GERMANIA CENTRU DE TRATAMENT MARTIN LUTI
O DE MEXICO MUSEO SOUMAYA OSCAR NIEMEYER LA 104 ANI RADU TEACĂ O NOUĂ CASĂ
IAUGURATĂ LA PARIS MĂNADELUCRU ATELIERUL DE LOCUIT DISCREȚIA CA STIL ARHITECTUR
CI LEUL DE AUR PENTRU ÁLVARO SIZA BIENALA DE LA VENEȚIA C. F. MØLLER. DARWIN CEN
IAȘ DESIGN INTERIOR SIMPLICITY GELATO MIO BEROS & VAN SCHAİK WINE TRADERS PAPI
ECTURA EXPERIMENTALĂ CU ROBERT MARIN BUCUREȘTI. MADAME POGANY ATELIER MECA
ALS. BERLIN DESIGN: OBIECTE DE ILUMINAT MARILE PREMII EUROPA NOSTRA 2011 NUCA STU
IGLOOBEST PATRIMONIU BIROURI DIN ROMÂNIA CASĂ DE VACANȚĂ LA DRĂGUȘENI IGLOO DES
MAI PLÂNG **ACTUALIZAT ZILNIC PENTRU** FORTIFICAȚIILE DIN ȚARA BĂRSEI ECO CLĂDIRIVE
EED SQUARE ONE OOGLI DUPĂ **CONSUM NELIMITAT DE ARHITECTURĂ** DEALURI CA DUPĂ BLOC
ATE DRAGOȘ LUMPAN. DESPRE „ULTIMA TRANSHUMANȚĂ” ANUALA DE ARHITECTURĂ TUR
UL TURN DE APĂ DIN ROMÂNIA TRANSFORMAT ÎN OBIECTIV CULTURAL-TURISTIC BUCUREȘTI
TECTURĂ GEAMII. MINARETE PE CERUL DOBROGEI TECON AUTOR STREET ART SI DIALOG CIVIC
RE DIN COLȚ ÎN COLȚ ÎN DELIR METODIC LA TIFF FESTIVALURI: PLUG TO NATURE STUF. TRADIȚIO
DERN PIANOTERRA TEHNOLOGIE STREET ART ȘI UTILITATE 10 ANI DE CREATIVITATE ROMÂNEAS
TRIMONIU CUI I-E FRICĂ DE TOULOUSE LAUTREC? LA BIENALA DE ARTĂ DE LA VENEȚIA PARAS
SE PENTRU PLAYLIST-UL DE VARĂ IGLOOSTUDENT A-PRIM ARHITECTURA IGLOOPATRIMONIU
RE DOUĂ LUMI: AUREL VLAD EUROPEAN ARHITECURI VĂZUTEPRIN IGLOO PRIZE FOR URBAN R
BLIC SPACE URBAN INTERVENTION ADNBA AWARD BERLIN INTERIOARE DIN ROMÂNIA MARC
DETALIU? AA STUDIO HAȚEG. ȚARA BISERICILOR DE PIATRĂ INTERVIU CU DANIEL MCCOY: „I
CEM UN FILM DESPRE MĂTURAT PANTOFI!” DE VORBĂ CU LUIZA ȘI CORINA NADUH IGLOO PRO
S 15RE DESPRE BIJUTERIE CU MIHAELA ZVINCA JENNIFER FOX LA ONE WORLD ROMANIA PUF
DESPRE ILUSTRĂȚIA DE CARTE CU MĂDĂLINA ANDRONIC ECOLOGIE IGLOOSHOP XPLORE DAN
ORBĂ CU CARLA SZABO OLANE. CASE TRADIȚIONALE DIN DOBROGEA VIAȚA ÎNTRE CLĂDIRI. C
UTILIZĂRILE SPAȚIULUI PUBLIC STIRI JAN GEHL DE VORBĂ CU JEAN-DOMINIQUE SECONDI. STR
PRODUCTIONS ODILE DECO DESPRE ORAȘE ȘI ORIZONTURI GRAPHIC STUDIO IGLOOBOOKS ARHIT
RA AUGUSTIN IOAN SPAȚII PUBLICE CONCURSURI CLĂDIRI DE BIROURI ARHITECTURA MEMO
A SCURTMETRAJELOR PREMIATE LA NEXT NE VEDEM PE STRADA DE C’ARTE NOAPTEA INSTITU
E CASA ION MINCU ACADEMIA DE MUZICĂ ȘI ARTE CONCURSUL ANUAL AL STUDENȚILOR ARHIT
CES – BUILDING WITH AIR DESPRE ARHITECTURĂ PE ÎNȚELESUL COPIILOR PROIECTUL PATZAI
UL BISERICII EVANGHELICE CASE PĂRĂSITE HARADS. TREE HOTEL OLYMPIC SCULPTURE PARK
E FOR ALL „EPOQUE” OF INTERIOR DESIGN VIAȚA URBANĂ. CONFERINȚĂ JAN GEHL ELEMEN
OWER PAVILIONUL STEJARUL BICAZ MUZEU DE ARTĂ MODERNĂ ȘI CONTEMPORANĂ GRAND
RAMA AVINCIS ARHITECTURĂ DE AVANGARDĂ TASSAFARONGA VILLAGE CALIFORNIA ALILA
REȘEDINȚĂ DE VARĂ ÎN BANDOL TANGGA HOUSE CASA HEMEROSCOPIUM ADVERTISING SP
E. ELOGIUL SIMPLITATII IN ARHITECTURA ARHITECTURA SOLARA 2: SISTEME SOLARE ACTIVE E
ERTISING MUZEUL PORSCHE CASA “S” ARCHAEOUS. MARIUS MICLAUS CASA IN AVENAL NOTH
ENITH CONCERT HALL PROSTOROZ_LJUBLJANA INTOARCEREA LA FIRESC AA STUDIO. ALEX AD
VERDELE IN LOOP ARATI BINE! LOFT SCENOGRAFII CASA TARGOVISTENE CASE DE MUSCEL VAL
NAR DE BUCURESTI MUZEUL IBERE CAMARGO PORTO ALEGRE BRAZILIA CLUB BOSCO BISERIC
NG VLADIMIR ARSENE WESTFOURTH ARCHITECTURE ELLA DINING ROOM & BAR MIRADOR TOV
IUM PLAZA MVRDV LIVING TOMORROW SPAȚIUL UNIVERSITAR ARHITECTURA: BIBLIOTECA - H
TRE ISTORICE: CÂMPULUN RADU TEACĂ TRIBUNALUL FEDERAL. WILKIE D. FERGUSON CASA
TS STAGE. ROTTERDAM ARQUITECTONICA CUTIA POȘTALĂ NOUL CLASIC URBAN MUZEUL DE A
SON-ATKINS KANSAS CITY BIBLIOTECA PUBLICĂ DES MOINES IOWA DAVID CHIPPPERFIELD S
FUTURA BUILDING. CURAJUL DE A FI DISCRET RENZO PIANO MEDALIATCU AUR ANUALA DE AR
A TIMISOARA IGLOO-UL MARILOR PROGRAME DE ARHITECTURA. AUTOARHITECTURA CASA D
RUSTIC CONTEMPORAN NINETREE VILLAGE EUROPA. RECUCERIREA SPAȚIILOR PUBLICE: FRA
AREA MALURILOR RHONULUI. HOTEL RADISSON SAS CLUB SHADE CURTEA **IGLOO.RO** DE ARG
E LA KITSCH. ARHITECTURA CONTEMPORANA KEY IMAGUIRE JR SQUARE ONE. ADRIAN CAN
RIN MANDARINORIENTAL BARCELONA PRIN ORAȘUL VECHI LA BONNE BOUCHE CASA BĂNIEI
TECTURA CIVILĂ DIN PIATRĂ NEAMT CUI ELE FANĂRUL GLOBALUL TODORUT DESIGN PENTRU

AGENDA OAR

- Comisia Tehnică a Primăriei București **04**
- Colegiul Director. Despre viitorului Bucureștiului imaginat în perioada interbelică **08**
- Scurtă situație statistică a Comisiei de Disciplină București **09**

EVENIMENTE INTERNE

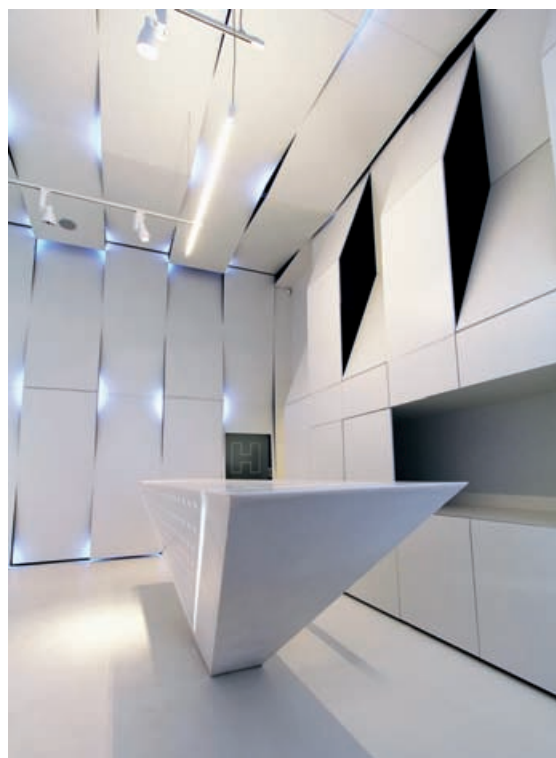
- Anuala de Arhitectură București 2013. Local/Global **12**
- Poiana lui Iocan – think tank mobil în oraș **14**
- De-a arhitectura **15**
- Premiile Anualei de Arhitectură București 2013 **16**
- Muzeul Colecțiilor de Artă **24**
- Roșia Montană pe lista “7 Most Endangered” **26**

EVENIMENTE EXTERNE

- RIBA International Awards 2013 **28**

PUBLICAȚII

- Transilvania medievală. Topografie și norme juridice ale cetăților Sibiu, Bistrița, Brașov, Cluj **30**
- Wonderland. Manual for emerging architects **30**

Pe copertă: Galeria de artă Galateca. Arh. Radu Teacă Foto: Peter Marx

Filiala București OAR

Președinte arh. Mircea Ochinciuc

Colegiul director

arh. Mihai Ene, arh. Alexandru Nicolae Panaitescu,
arh. Mario Kuibus, arh. Crișan Atanasiu,
arh. Emil Ivănescu

Adresă:

str. Academiei nr. 18-20, sector 1, București,
tel. 303.92.26

www.oar-bucuresti.ro

Editor: igloo media

Bord editorial:

Bruno Andreșoiu
Adrian Ciocăzanu

Redactori:

Viorica Buică
Reka Țugui

Grafică:

Cătălin Artenie

DTP & procesare imagine:

Cristian David

Corectură:

Andreea Amzoiu

Adresă:

str. Brezoianu nr. 4, sector 5, București,
tel. 313.41.18, office@igloo.ro

Stimați colegi,

Conducerea Ordinului Arhitecților București vă aduce la cunoștință dorința sa de a promova transparența în ceea ce privește activitățile și deciziile sale. În consecință, buletinul „Arhitecții și Bucureștiul”, distribuit gratuit tuturor membrilor filialei, va încerca să prezinte mai elocvent toate activitățile Ordinului și problemele cu care acesta se confruntă. Buletinul „Arhitecții și Bucureștiul” poate fi descărcat în format .pdf de pe site-ul oficial al Ordinului accesând adresa: www.oar-bucuresti.ro

Pentru o mai bună comunicare cu toți membrii Filialei București, vă invităm să vă exprimați opiniile legate de activitatea OAR București și de ceea ce ar trebui să reprezinte prioritățile de acțiune ale organizației noastre.

Am dori, de asemenea, să ne indicați subiectele pe care să le abordăm în numerele viitoare ale Buletinului „Arhitecții și Bucureștiul”. Vă mulțumim și așteptăm răspunsurile dumneavoastră!

Ședințele Comisiei Tehnice de Urbanism și Amenajare a Teritoriului a Primăriei Municipiului București

Continuăm informarea membrilor OAR asupra ședințelor de avizare săptămânale ale Comisiei Tehnice de Urbanism și Amenajare a Teritoriului.

Selecția următoare a folosit drept criterii calitatea proiectelor aduse în discuție și gradul lor de reprezentativitate pentru oraș, caracterul lor problematic și specificitatea locală. Ședințele Comisiei sunt consemnate de domnul Constantin Hostiuc.

Ședința Comisiei de Urbanism și Amenajarea Teritoriului din data de 22 mai 2013. Comisia a fost alcătuită din Bogdan Bogoescu (președinte), Casandra Roșu, Vlad Cavarnali, Tiberiu Florescu, Constantin Enache, Dan Marin, Doina Bubulete. Din partea Comisiilor tehnice de specialitate au fost prezenți Andrei Zaharescu (Rețele) și Elena Boghină (Trafic). Au fost analizate următoarele documentații:

1. PUZ Str. Gârlei 1C-1E, S.1 / inițiator SC DRAGON MEDICAL COMPLEX SA, elaborator SC MDESIGN ARHITECTURA ȘI URBANISM, aviz de oportunitate

În prezentare se afirmă că în zonă au fost inițiate și propuse, începând cu 1993, mai multe documentații, dintre care unele au fost sistate, altele avizate, altele puse în practică, astfel încât starea zonei s-a modificat sensibil. Punctul de interes principal al documentației fusese un Centru de Congrese, dar propunerea a evoluat în timp, așa că pentru moment se intenționează realizarea unei clădiri de birouri, o destinație mai neutră, care, eventual, ar putea fi adaptată unor nevoi ulterioare mai precis definite. În 1998 a fost demarată o lotizare mai bine pusă la punct, dar rezultatul ei a fost constatarea faptului că terenul are un acces foarte slab de la domeniul public, deschiderea posibilă variind ca lățime între 2,8 m și 5 m. Din întreaga arie, cca 9 ha aparțin Tutunului Românesc, devenit între timp „Dragonul Medical”.

Constantin Enache observă că la această suprafață, dată fiind destinația de clădiri de birouri (cu funcțiunea precizată de club și spații administrative), ar fi nevoie de un necesar de cca 300 de mașini, care se cer aduse în incintă și parcate, de aici decurgând problema importantă a acceselor și spațiilor de parcare, eventual a unor edificabile destinate parcării. Totodată, dl. Enache atrage atenția asupra faptului că în incintă se află două case de bună calitate, dintre care una posibil de patrimoniu, fiind proiectată de Petre Antonescu. Se mai arată că, din punctul de vedere al indicatorilor urbani, atât POT, cât și CUT se situează sub plafonul admis de reglementările locale în vigoare. Se mai precizează, în fine, că peninsula este sit arheologic, drept pentru care există un contract cu Muzeul Național de Istorie; a fost încercată și varianta unui pod, pentru a proteja situl, însă din diferite motive ea a fost abandonată. Structurarea Parcului se face urmând un model Art Nouveau; parcul va fi pietonal, accidental carosabil, și va avea o zonă sportivă însemnată.

Casandra Roșu se interesează de situația „silozurilor de parcare” pentru mașini. Se răspunde că vor fi realizate și executate instalații de parcare pe verticală, într-o construcție P+2, înverzită.

Bogdan Bogoescu este de părere că „funcțiunea zonei ar trebui definită printr-un alt atribut mai precis, care să nu ducă la confuzii, cum ar putea-o face caracterul de „parc”, care de regulă la noi este asimilat cu centrul de distracții.

Constantin Enache: „Parametrii din avizul de oportunitate trebuie păstrați și e bine să fim cât mai atenți la noi rectificări și precizări, deoarece ele pot duce la amânarea avizării. Sunt de acord cu funcțiunea asociată spațiilor verzi și atrag atenția încă o dată asupra unui risc major pe care îl întrevăd apropo de acest proiect, depărtarea lui sensibilă de o zonă puternic locuită.”

Bogdan Bogoescu: „Este neapărat nevoie, cred, de o analiză a transportului public, asta pentru a susține punctul de vedere exprimat de dl. Enache, cu care sunt de acord. Iar studiul de accesibilitate trebuie legat de această ofertă a transportului public, pentru că, dacă un aflux de vizitatori va putea fi legat de transportul public, vor putea fi reduse și numărul, și ponderile silozurilor pentru mașini.”

Cassandra Roșu mai dorește să știe cine este inițiatorul acestei documentații – se răspunde că este un privat, și tocmai de aceea s-a dorit atribuirea funcțiunii de parc cultural proiectului.

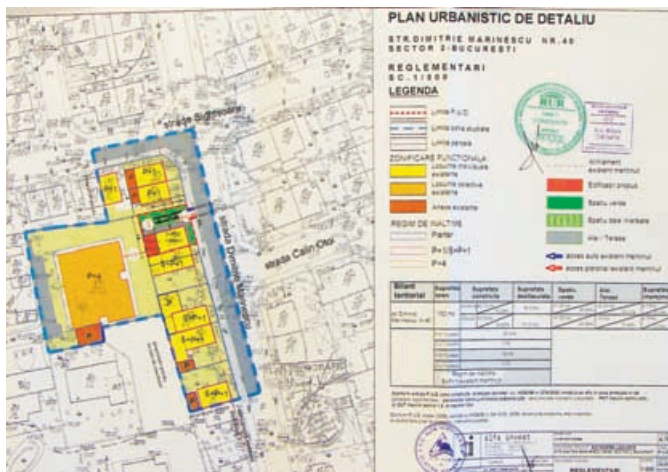
Elena Boghină solicită echipei atenție mare la definirea limitelor PUZ, pentru că ele se leagă de reglementări de profiluri de arteră, care în documentațiile existente sunt diferite și imprecise, ca atare sunt greu de corelat între ele. Mai ține să sublinieze faptul că Șos. Madrigalului ar trebui să fie principala arteră a zonei, astfel încât toate caracteristicile i-ar trebui bine calculate și reglementate.

Ahitectul-șef solicită proiectanților deferență sporită față de nevoia drumului de halaj, important pentru zonă.

Rezoluție (Bogdan Bogoescu): „Cu o cerere suplimentară privind precizarea cuantumului și a calității spațiului public și a felului în care el este afectat de proiect, propunem avizarea favorabilă.”

2. PUD Str. Dimitrie Marinescu nr. 40, S.2 / inițiator Constantin Elena, elaborator SC ALFA INVEST SRL, arh. Ionuț Constantin, aviz de urbanism preliminar

Este supus atenției Comisiei un lot aflat în parcelarea Vatra Luminoasă, ZP 46. Motivul pentru care această documentație se prezintă este intenția proprietarilor de a extinde locuința actuală către spatele proprietății; nu se intervine peste imobilul existent. Soluția propusă se încadrează în POT (40%) și nici CUT-ul zonei nu este depășit (1,8). Extinderea înseamnă, în acest caz, continuarea etajului de sus, dar include și posibilitatea de a incorpora în soluția finală și podul casei, care este de asemenea locuibil. Înălțimea zonei se păstrează, iar alinierea are ca reper calcanul vecin. Vor fi asigurate două locuri de parcare, iar spațiul verde se păstrează.

Dan Marin chestionează prezentatorul asupra modificărilor pe care le va suferi fațada în urma acțiunii dorite – se răspunde că se va încerca urmărirea principiului integrării.

Rezoluție (Bogdan Bogoescu): „În condițiile specificate, propunem avizarea favorabilă.”

3. PUZ Ventilatorul (Str. Progresului, Str. Nuțu Ion) / inițiator SC VENTILATORUL REAL ESTATE SRL, SC UNIVERSAL ROYAL INVEST SRL, elaborator SC URBIS '90 ATELIERUL DE URBANISM SRL, URB. RUR. CONSTANTIN ENACHE, aviz preliminar

Întrucât documentația revine, se pune accent mai ales pe prezentarea modificărilor față de situația cunoscută și față de recomandările anterioare ale Comisiei. Constantin Enache face o prezentare rezumativă a datelor proiectului: soluția de trafic este preluată din PUZ Intermodal Râzoare, și ea propunea închiderea inelului central pe Drumul Sării, dar din diferite motive această direcție nu a mai fost urmată. Cum, între timp, închiderea inelului central a fost reformulată, zona de încadrare a locului s-a schimbat și ea, astfel încât acum aceasta aparține CB3, care permite POT de 70%, CUT de 4,5 și o înălțime maximă fără plafon clar stabilit. Cum s-a făcut observația că este de dorit ca viitoarea construcție să nu depășească, în perspectivă dinspre Centru, Academia Militară, s-a scăzut înălțimea viitoarei clădiri astfel ca această situație să nu apară. Alte condiționări ale proiectului sunt lucrările în desfășurare de la linia de Metrou și viitoarea prezentă a unui pasaj subteran, pietonal și rutier. Problemele care sunt întâmpinate privesc Str. Progresului, care suferă permanente refaceri, prezența căii ferate industriale (care nu a beneficiat până acum de o analiză mai aprofundată), precum și Str. Serg. Nuțu Ion, respectiv Str. 1 Mai, care se cer racordate la întregul sistem rutier existent în zonă. Astfel, pentru străzile din acest punct se propun următoarele: Str. Compozitorilor /1 Mai va avea un prospect de 36 m, din care 14 m va fi carosabilul; Str. Progresului va păstra prospectul actual, iar terenul pentru pasajul rutier va fi rezervat din cel ocupat actualmente de calea ferată industrială; va fi definitivat un front continuu spre străzile principale, înălțimea urmărind clădirea Academiei; la P vor fi spații

deschise, care vor permite treceri spre planul secund, ținând cont și de denivelarea de 8 m aflată aici; spre Str. Compozitorilor, vor apărea două clădiri de P+14, dar atât POT, cât și CUT afectat lor nu va duce la depășirea limitelor permise de PUG (PUZ-ul de detaliere a fost de altfel o cerință a PUG).

Vlad Cavarnali cere ca transportul public să fie mai bine exprimat în documentație, ceva mai bine studiat; e necesară coordonarea liniei ferate cu Metroul și încercarea de a contura o stație în apropierea imediată a zonei.

Casandra Roșu insistă asupra nevoii de a se acorda maximă atenție înălțimii noii clădiri, care în niciun caz nu trebuie să fie vizibilă de pe Bd. Eroilor în dauna Academiei Militare; ar dori să fie mai precis stabilită modalitatea de ocupare a teritoriului – dacă teritoriul ocupat va ține de caracterul condominiului sau dacă soluția privește mai mult un spațiu comun creat între blocuri.

Constantin Enache mai precizează, din partea echipei realizatoare, că, dată fiind vecinătatea cu clădirea Academiei, s-a redus înălțimea unei construcții, pentru a nu afecta silueta clădirii vechi; strada care rezultă este privată, dar deschisă circulației publice.

Andrei Zaharescu este de părere că intersecția dintre străzile din imediata apropiere a proiectului ar fi fost mai util de rezolvat în sensul unui inel cu giraj.

Dan Marin își exprimă nemulțumirea față de faptul de a nu fi fost precizate pe planșă înălțimile clădirilor în metri, deoarece simpla indicare a numărului de etaje poate fi înșelătoare și poate duce la dezaorduri supărătoare în eventualitatea unei compoziții, „chiar dacă pe planșă raporturile și echivalențele de înălțime păr a se păstra.” Se mai interesează de istoricul gropii – se răspunde că a existat pe acel loc o cărămidărie.

Rezoluție (Bogdan Bogoescu): „Este nevoie de asigurarea unui acces public în spațiul central al incintei. Înălțimile tuturor clădirilor se vor preciza pe planșă de reglementări în metri. Este nevoie de un spațiu natural pentru vegetație mare de minimum 30%. Cu aceste indicații, propunem avizarea favorabilă.”

4. PUZ Str. Sabinelor nr. 31-33, S.5 / inițiatori SC TERRA MEDIA VISUAL SRL, elaborator SC KORAB DESIGN SRL, ARH. RUR. ANDREEA DALIMON, aviz de urbanism preliminar

Un proprietar deține o casă, dar terenul de sub această casă este dat în folosință; proprietarul vrea să concesioneze întreg terenul și propune în acest sens și o soluție constructivă care să facă propunerea rentabilă, P+4.

Casandra Roșu este împotriva propunerii, care i se pare exagerată, mai ales atunci când toate celelalte case din zonă au doar P+1. Dan Marin se interesează de situația casei existente și, față de dorința proprietarilor de a construi în fața și în spatele casei existente, ar dori să știe ce anume prevede regulamentul zonei și de unde ar rezulta o asemenea înălțime ca aceea propusă. Se răspunde că PUG ar permite ridicarea unui astfel de gabarit, însă Dan Marin precizează că o soluție de acest fel ar fi posibilă și de acceptat numai în cazul în care aici ar exista o acțiune concentrată, nu doar o

simplă intervenție punctuală.

Bogdan Bogoescu susține aceeași poziție: „PUG stabilește o încadrare, nu definește o obligație. Contextul este unul tradițional, astfel încât întrebarea care se ridică în acest caz ar fi dacă se dorește ca acesta să fie ras și înlocuit cu unul de tip locuire colectivă P+4.”

Constantin Enache este de părere că, din păcate pentru zonă, modalitatea de a construi aici ține de „speculă și de ruralizare. Suntem la doi pași de Parlament și de viitoarea Catedrală a Neamului și credităm soluții de construire pe lot, un lot care nu pare să aibă acum vreo regulă de constituire în vederea schimbării. Regulamentul de la 1939 impunea cel puțin în această zonă așezarea clădirilor pe limite. Pe de altă parte, proprietarul nu poate concesiona terenul în lipsa unei documentații de urbanism.” Vlad Cavarnali opinează că în acest caz se pune problema politicii publice și a unei decizii mai curând de ordin politic decât strict de profesioniști.

Tiberiu Florescu: „Pentru un singur obiect și un singur caz, P+4 este exagerat. Dacă ar fi fost vorba despre o operațiune urbană, intenția de a ridica întreaga zonă la un altfel de ocupare ar fi fost, probabil, în regulă.”

Dan Marin: „În mod normal, această parcelă este neconstruibilă, ceea ce îmi oferă prilejul de a spune că, în unele situații, CUT și POT ar trebui să prevadă și limite minimale, nu numai maximele.”

Rezoluție (Bogdan Bogoescu): „În situația dată, putem aviza un maxim de P+2/3R, pentru ca lucrurile să poată prinde contur, să se poată propune pe viitor o eventuală acțiune colectivă care să favorizeze dezvoltarea zonei.”

5. PUZ Str. Stanislav Cihoski nr. 15, S.1 / inițiatori ADMINISTRAȚIA UNITĂȚILOR DE ÎNVĂȚĂMÂNT PREUNIVERSITAR ȘI UNITĂȚILOR SANITAR PUBLICE, elaborator SC MC GENERAL CONSTRUCT SRL, consultare

Pe structura unei școli existente, se dorește supraetajarea clădirii și extinderea ei cu un nou corp, alăturat, pentru realizarea unui spațiu afectat funcțiunii de afterschool; vor mai fi realizate, cu aceeași ocazie, o nouă sală de mese și o sală de sport la subsol.

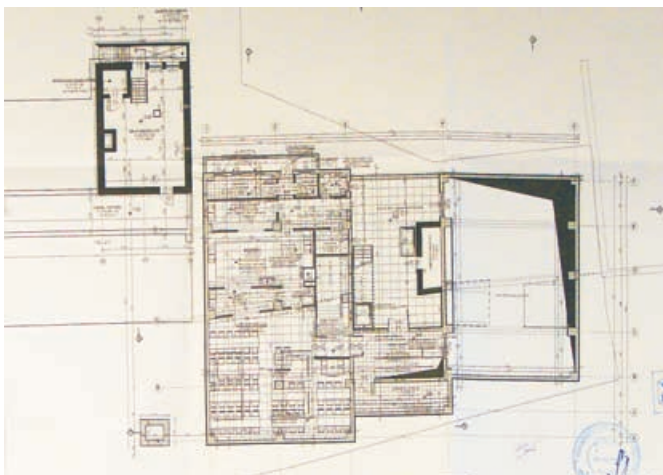
Casandra Roșu cere specificarea tuturor prevederilor de zonă protejată care sunt respectate, precum și pe a celor care vor fi modificate.

Constantin Enache: „Grădinița este la cornișa școlii? De ce nu ați făcut sala de sport la aceeași înălțime?”

Bogdan Bogoescu: „Personal, nu cred că este nevoie de mansardare, pentru că înălțimea clădirii, așa cum ne este prezentată în documentare, este de 10 m; dacă la aceasta adăugați cei 3 m ai unui etaj normal, nu veți mai avea nevoie de mansardare, iar soluția va putea urma un tipar normal, care ar constitui o soluție optimă.”

Tiberiu Florescu atrage atenția asupra faptului că POT este, față de soluția prezentată, calculat greșit și cere revizuirea acestuia.

Bogdan Bogoescu solicită ca mansarda să fie înlăturată din propunere și să se construiască un etaj normal; cere mai mare atenție la

densitatea finală a terenului, date fiind noile funcțiuni apărute. Constantin Enache va fi de acord cu soluția, în măsura în care ea va primi avizul Inspectoratului Școlar și al Inspectoratului Sanitar. Rezoluție (Bogdan Bogoescu): „Avizăm favorabil propunerea și intenția de extindere a necesarului de spațiu, cu condiția renunțării la mansardare și a «înțoarcerii fațadei» pe corpul nou-construit. Revedeți, vă rugăm, cifra POT.”

6. PUZ Str. Maxim Gorki nr. 28-30, S.1 / inițiator PRIMĂRIA MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, SC ASTALROM SA, elaborator DMBI ARHITECTURA, aviz de urbanism preliminar

PUZ s-a făcut doar pentru modificările pe care ar fi trebuit să le „sufere” casa, inițial; proprietatea se află pe o suprafață, pe un lot privat de cca 700 mp. Există o convenție cu Primăria, dar nu au fost respectate prevederile aferente Zonelor Protejate. Actualmente, retragerile sunt conform normelor prevăzute de reglamentul ZP, iar POT, CUT și înălțimea sunt maxime. Parcajul a fost organizat în incintă, iar coeficientul pentru spații verzi se păstrează. În aceste condiții, funcțiunea de „centru de afaceri” pare susținută doar în parte de datele propunerii, mai potrivită fiind denumirea de spațiu pentru profesii liberale.

Vlad Cavarnali sfătuiește autorii să solicite un alt certificat de urbanism în care să solicite o altă funcțiune.

Rezoluție (Bogdan Bogoescu): „Vă recomandăm, date fiind complicațiile pe care prezenta documentație le poate ridica, să obțineți un nou certificat de urbanism, poate mai facil de obținut în cazul unei autorizări directe, dacă respectați majoritatea condițiilor prevăzute de zona protejată.”

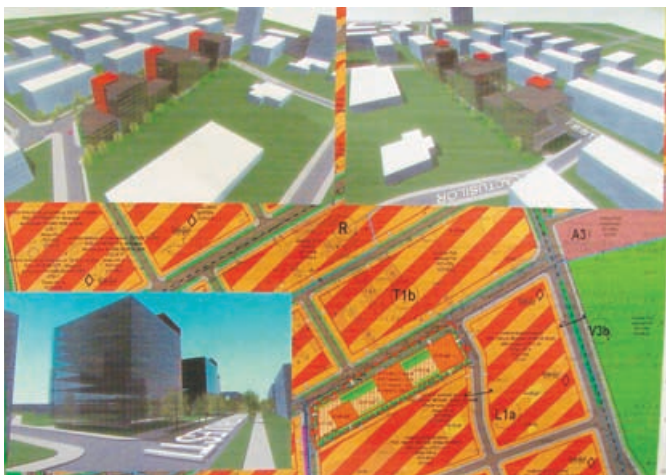
7. PUZ Intr. Străulești nr. 17-35, S.1 / inițiatori SC ANTREPRIZA CONSTRUCȚII MONTAJ NR. 4 BUCUREȘTI, SC RC EXCLUSIV EXPERT SRL, elaborator SC GRAPH TRONIC XM SRL, URB. RUR. MINA GABRIELA POPESCU

Anterior, Comisia a solicitat autorilor mai multe variante volumetriche, care să ofere o fragmentare a unui corp care, într-o soluție compactă, ar fi fost mult prea masiv și ar fi ridicat foarte multe probleme. Se propune acum o soluție cu clădiri de P+8 legate cu P+6; CUT permis este de 2,5. Constantin Enache cere precizarea parametrilor care s-ar obține urmând o asemenea soluție – se răspunde că POT ar ajunge la 33.

Andrei Zaharescu dorește să știe pe ce parte anume va fi lărgită Intrarea Străulești – se răspunde că operația se va face simetric, din axul drumului.

Tiberiu Florescu este de părere că în susținerea proiectului a fost avansată o documentație slab susținută și cere ca autorii să revină după ce vor regândi mai atent datele problemei. Constantin Enache este și el de părere că soluția nu este unitară, ci propune mai degrabă un șir de trei clădiri punctuale, slab legate între ele.

Rezoluție (Bogdan Bogoescu): „Se va reveni cu o soluție concentrată, mai bine redactată, cu mai multe informații pentru lotul dat și pentru propunerea avansată.”

8. PUZ COORDONATOR S.6, inițiator PRIMĂRIA S.6, elaborator SC ALTER EGO CONCEPT SRL, URB. RUR. GĂBUREANU MARIUS

Se discută o soluție de ordin general, valabilă ca regulament director până la finalizarea noului PUG, pentru a descoperi, inventaria și stabili zonele de interdicție de construire, astfel încât pentru viitor, proiectele importante să nu întâmpine greutățile datorate avizării punctuale a unor documentații haotice, necorelate.

Casandra Roșu salută inițiativa, dar este de părere că într-un astfel de caz, ar trebui prezentate în Comisie planșe diferite, cu scopul obținerii unei analize multicriteriale cât mai omogene.

Bogdan Bogoescu este de părere că este obligatoriu necesară o întâlnire între elaboratorii PUG și Administrația S. 6, cu scopul de a se purta o discuție tehnică specializată și crede că în acest scop este nevoie de puncte de vedere bine argumentate din ambele părți.

Tiberiu Florescu: „PUG dorește să sprijine toate documentațiile în curs, dar el va fi foarte diferit de toate documentațiile elaborate până acum. UTR-urile vor fi redefinite și interpretate, așa încât atunci când se întâlnesc două realități mari este nevoie de discuții pe paliere. PUG care este în curs va încuraja investițiile și el are un grad mare de dezvoltare, de evoluție. Vor trebui definite fluctuațiile, instituțiile, punctele de explozie ale viitorului oraș; mai sunt probleme speciale cauzate de zonele foarte dificile, iar toate acestea sunt operate folosind un algoritm cu totul nou, mai adaptat dinamicii orașului. Asta în timp ce documentația oferită de Administrația de Sector ne propune o analiză dezvoltată pe aceleași criterii ca și până acum, așa încât punctele de întâlnire posibile sunt extrem de puține. Avizul s-ar putea da, după o eventuală întâlnire, dar numai cu foarte multe condiționări, atât pentru cei care vor dori să construiască, cât și pentru Administrație.”

Rezoluție (Bogdan Bogoescu): „Recomandăm o cât mai grabnică întâlnire între grupul elaborator al noului PUG și Administrația de Sector, cu scopul identificării de comun acord a zonelor vulnerabile. O decizie va putea fi luată numai după această operațiune comună.”

Colegiul Director

Despre viitorului Bucureștiului imaginat în perioada interbelică

Bucureștenii, dar nu numai ei, au avut mereu nostalgia unei capitale comparabile cu marile metropole europene. Imaginarul lor pe această temă a fost, de multe ori, naiv, dar nu au lipsit nici vocile unor persoane avizate (arhitecți, constructori, ingineri, oameni de cultură sau politicieni) care au știut să identifice lucid necesitățile și posibilitățile orașului, să propună soluții viabile pentru a corecta neajunsurile prezentului și, mai rar, să analizeze căile și mijloacele prin care urbea lor poate deveni cu adevărat modernă. În majoritatea cazurilor, înnoirea visată se rezuma la construirea unor sedii instituționale impunătoare, amenajarea albiei râului tutelar, dezvoltarea rețelei de transport și lacurilor din nordul capitalei. Puțini autori s-au dovedit capabili să abordeze de o manieră coerentă problematica obișnuită a planurilor urbanistice și încă și mai puțini, de regulă profesioniști, au reușit să schițeze, fie și sumar, lista de priorități și pașii de urmat pentru constructorii viitorului. Nu toți cei intrați în această dezbateră s-au pronunțat pentru o modernizare în sens occidental, unii susținând că pierderea pitorescului vechii capitale se va solda cu depersonalizarea Bucureștiului și transformarea lui într-o copie nereușită a metropolelor apusene. Deși incomplete, superficiale sau chiar naive, toate aceste fragmente de imaginar bucureștean sunt o mărturie a dragostei locuitorilor pentru orașul lor și pot contribui la o mai bună înțelegere a realităților de azi ale capitalei României. Nu numai arhitecții produc viziuni urbanis-

tice, ci și politicienii, mai ales când simt că ele pot să le aducă voturi. Unul dintre aceștia a fost Constantin Argetoianu, care în 1914 conferența despre „Influența zonelor suburbane asupra sufletului Capitalelor”. (1) Douăzeci de ani mai târziu, invitat de „Asociația pentru urbanistica Bucureștilor”, se declara „un pasionat al urbanisticeii” și se pronunța pentru elaborarea unui plan de sistematizare care să cuprindă „întreaga problemă a Capitalei, cu toate legăturile ei”. Exprimându-și speranța că „terenul acesta, astăzi al fanteziei, are să devină mâine un teren al realităților”, a susținut ideea legării Bucureștiului cu hinterlandul său prin rețele de cale ferată suburbane (traseul prin capitală urmând a fi acoperit), facilitarea turismului spre Valea Teleajenului și plajele din Bulgaria, crearea unor mari parcuri bucureștene, amenajarea Căii Victoriei („care, așa cum este acum, este o oroare”), construirea unor edificii publice reprezentative (Primăria, Opera) ș.a.m.d. Un altul a fost cunoscutul primar și om de acțiune Dem. I. Dobrescu, ale cărui slogani cu iz de campanie electorală („Bucureștii nu sunt banali decât pentru spiritele banale”, „Bucureștenii au început să iubească Bucureștii”) au fost receptate favorabil de publicul din capitală. Adept al „noului curent urbanist”, a susținut că Bucureștiul, care ar trebui să aibă 1,5 milioane de locuitori, trebuie să fie pregătit să rezolve principalele probleme ale epocii: asigurarea vitezei de deplasare în oraș, care presupune străzi drepte, largi, neîntrerupte

și bine pavate, dar și dărâmarea „fără milă” a centrului vechi; valorificarea posibilităților betonului armat („în construcția modernă, utilul a învins esteticul”), prioritatea igienei; caracterul tot mai artificial al pitorescului urban și al peisajului urban. Intrat în marea revoluție urbanistică a vremii „cu factura lui specială de oraș vechi și oriental”, Bucureștiul va avea de înfruntat nu numai tradiționalul „defetism urbanist”, ci și „complotul ruralismului contra urbanismului”, anarhia socială, indisciplina generală și anarhia valorilor, care îi sunt specifice. Pentru ca Bucureștiul să devină „metropola culturală a Balcanilor”, au fost inițiate lucrări de anvergură, precum amenajarea parcurilor Snagov și Băneasa, înființarea primelor ștranduri, asanarea lacurilor din nordul capitalei, și s-au elaborat proiecte (unele continuate mai târziu) vizând: transformarea dealului Patriarhiei într-un „mic Vatican român”; construirea unui palat regal de vară în Dealul Piscului; unirea Grădinii Botanice cu parcul palatului Cotroceni; ridicarea pe Dealul Piscului a unei cetăți universitare „care izolează pe studenți și îi ferește de tentațiile vieții marilor orașe” (ulterior, se va opta pentru zona Grozăvești); acoperirea albiei Dâmboviței („esplanada”, sub care urma să circule apoi metrourul); reamenajarea Pieței Universității; amplasarea pe unul din dealuri (Văcărești sau Arsenal) a monumentului de la Adamclisi, cu perspectiva de a deveni „Pantheon național”; lărgirea străzii Lipscani și transformarea ei în „stradă de arcade”, acoperită cu sticlă, un fel de „Corso al eleganței feminine”; străpungeri de noi artere de circulație... (2) Dacă ceilalți locuitori ai Bucureștiului puteau fantaza, mai mult sau mai puțin serios, în legătură cu înfățișarea viitoare a orașului lor, profesioniștii din domeniile arhitecturii și urbanismului încercau să stea cu picioarele pe pământ, evitând să ia în calcul proiecte apreciate că ar depăși posibilitățile tehnice și financiare ale unei anumite perioade. Ceea ce nu înseamnă că ei renunțau cu desăvârșire să-și imagineze lucruri încă greu de pus în practică. Iată, de pildă, ce scria Cincinat I. Sfințescu în 1919: „Știu că prevederile acestui studiu nu vor corespunde idealurilor spre care sboară imaginațiile unor firi îndeosebi artistice ori entuziaste, sau nu vor satisface toate năzuințele unui iubitor al mediului în care trăiește, mai ales când doritorul de frumusețe a gustat din aerul Capitalelor, am putea zice internaționale, cu resurse de necomparat și cu veacuri de activitate edili-

tară, și când, în același timp, amatorul este și străin de cruda realitate a cauzelor, când el nu cunoaște lanțurile, de naturi foarte variate, care ne fac să ținem cu prudentă nava idealului suspendată ca pe un balon captiv”.(3) Într-un oraș în care, la 1914, doar jumătate din străzi respectau prevederile legale privind alinierea, a vorbi despre lucrări de mare anvergură, precum rețeaua metropolitană, este neproductiv. Și totuși, specialistul riguros își îngăduie să facă niște previziuni: metrourile, care concurează tramvaiele și nu este rentabil decât în orașele cu peste un milion de locuitori, nu va putea fi introdus la noi până în anul 1980; tot atunci va fi posibilă și transformarea Dâmboviței într-un râu navigabil. Să mai adăugăm că, în 1932, analizând datele privind circulația auto din Piața Brătianu, Sfîntescu scria: „(În) 4 ore din cele mai aglomerate ale zilei vor trece cu ușurință pe aici cel puțin 66 000 vehicule, adică o treime din numărul total al vehiculelor ce ar putea exista vreodată în București, ipoteză destul de liniștitoare”.(4) În anul 1934, ziarul *Tribuna Edilitară* scoate o broșură intitulată „Către arhitectură a Bucureștilor”, cuprinzând expunerile pe care trei arhitecți – Marcel Iancu, Horia Creangă și Octav Doicescu —, caracterizați de editor drept „mai talentați decât o academie și mai curajoși în apărarea artei lor decât toate aso-

ciațiile de breaslă”, le ținuseră în cadrul Asociației pentru urbanistica Bucureștilor. Nu știm dacă inițiativa publicării au avut-o autorii, dar stilul preponderent oral al materialelor lasă impresia că ei nu au mai operat corecturi înainte de tipar. Cele trei texte au o notă comună: semnatarii lor se declară deschis admiratori ai lui Le Corbusier, „gânditorul și vizionarul” și militează pentru edificarea grabnică a unui București modern. Ei explică ce înseamnă „orașul ideal” al lui Le Corbusier: case turnuri de 60 de etaje, înconjurate de verdeată; locuințe luxoase, cu grădini interioare, dar și locuințe ieftine, la periferie, în blocuri imense de 400x200 m, cu câte 25 000 de locatari; șosele (în subsol, la nivelul solului și deasupra lui). Ei avertizează: „(c)eea ce se mai poate azi face în București nu se va mai putea realiza vreodată” și „numai o timiditate urbanistică va permite ca orașul nostru să nu devie unul model, un oraș minune”. Propunerile lor ar putea scandaliza bucureșteanul contemporan: construirea lângă Cișmigiu a unui bloc cu 12 etaje, dotat cu apartamente luxoase și confortabile, care vor fi date la schimb cu proprietăți expropriate din centru, conform planului de sistematizare; sau ridicarea, pe un lot destinat locuințelor ieftine, a unui mare „pateu” de 400x200 m care să adăpostească o mahala întregă de

25-30 000 de suflete, expropriindu-le cocioabele insalubre. În fine, ei dau asigurări: „Bucureștiul astfel refăcut va fi în 50 de ani un oraș fericit și sănătos, un oraș grădină cu parcuri și palate”. Nu e nevoie decât de „(o) voință și o mână de fier, cum au mai cunoscut Bucureștii, și utopia va deveni realitate”. În fond, despre asta era vorba: o utopie. Pentru că, așa cum spunea Nicolae Iorga, „(u)topia înseamnă ceva care nu e nicăieri decât în setea sufletelor noastre după ce ar trebui să fie.”

Mihai Ene
23.06.2013

(1) C. Argetoianu, „Realitate și fantezie în urbanistica Bucureștilor”, Ed. Ziarului *Tribuna Edilitară*, București, (1934), p.7; Cincinat I. Sfîntescu, *Estetica Bucureștilui*, Tipografia Bucovina, București, 1932, p.14.

(2) Dem. I. Dobrescu, „Viitorul Bucureștilor”, Ed. Ziarului *Tribuna Edilitară*, București, (1934); reproduc în Andrei Pippidi, „București: istorie și urbanism”, p. 262-301; analizat de Adrian Majuru în două articole: „Bucureștii. Integrare europeană prin proiecte urbanistice (1930-1990)”, în *Secolul 21*, 1-6/2008, p.173-183 și „Primarul Dem. I. Dobrescu și re-proiectarea edilitară a Bucureștilor”, în *Biblioteca Bucureștilor*, an XV, nr. 2 – februarie 2012.

(3) Cincinat I. Sfîntescu, „Bucureștii în viitor. Studiu de sistematizare. Urmă de un anteproiect de lege”, București, (1919), p.3.

(4) Idem, „Estetica Bucureștilui”, p.127.

Comisia de Disciplină Scurtă situație statistică a Comisiei de Disciplină București

La Comisia de Disciplină București, s-au întâlnit mai multe tipuri de reclamații, în cadrul acestei legislații:

1. Reclamații ale arhitecților împotriva confrăților care au continuat lucrări ale acestora fără acordul proiectantului inițial;
2. Reclamații ale clienților împotriva arhitecților. Aceste reclamații apar datorită faptului că foarte mulți colegi practică dumpingul și nu mai pot continua lucrările și le lasă în „coadă de pește”, cu întâzieri foarte mari.
3. Reclamații împotriva arhitecților care promit că rezolvă și PUD-ul cerut prin C.U. și nu-l rezolvă, cerând sume suplimentare de bani pentru a putea promova PUD-ul printr-un coleg urbanist.
4. Reclamații ale vecinilor lucrării proiectate, împotriva arhitecților care au ajutat beneficiarul să obțină cât mai mult, dar au uitat că mai există și însoțire, văduvindu-și vecinii de însoțire. Aceste reclamații se soldează de cele mai multe ori cu reclamații la toate forurile dar și la tribunal unde sunt deja cam multe procese.
5. Reclamații ale vecinilor cărora le sunt dis-

truse locuințele de noile realizări ale colegilor noștri, chiar și în zone protejate. Aceste situații au început să fie din ce în ce mai multe și să sfârșească la tribunal. Au fost anulate de instanță multe PUD-uri și Autorizații de Construire. Dacă se va ajunge la demolarea unor construcții prost proiectate cine va suporta cheltuielile clienților? Arhitectul trebuie să-și consilieze clientul și nu să-l conducă spre pierderi enorme. Dacă clientul dorește o suprafață desfășurată mare, arhitectul trebuie să-și consilieze clientul că atât și numai atât îi permit regulamentele să facă.

6. Reclamații ale clienților care doresc să obțină cât mai mult de la arhitect, acesta făcând sau nefăcând un contract care să-l apere. Contractul pe jumătate de pagină nu este un contract, este o glumă de pe urma căreia suferă cel care-l întocmește. Degeaba i se spune clientului că mai trebuie o ridicare topo, un studiu geotehnic, sau alte lucrări ce nu țin de arhitect, căci va primi răspunsul invariabil cum că nu există în contract că această lucrare este supli-

mentară, deci el, clientul, nu mai scoate niciun ban.

7. Reclamații pentru lucrări la „negru”. Acestea sunt cele mai periculoase, căci automat Comisia de Disciplină va sancționa pentru evaziune fiscală și se va ajunge în instanță. Ce va fi mai departe...

Față de cele arătate mai sus, colegi de-ai noștri au descoperit că, în mediul rural, unele primării, sau mai bine zis cei care lucrează în acele primării, vând în folos propriu proiecte tip, elaborate cu mulți ani înainte, contra unei sume modice. În alte situații, sunt vândute tot de către aceștia proiecte elaborate de arhitecți care atunci când și-au văzut lucrarea multiplicată în mai multe exemplare au rămas înmărmuriți și nu au știut cum să reacționeze pe moment și au venit în fața Comisiei de Disciplină să ceară ajutorul.

Întocmit de
Arh. RADU FRUMUȘANI, Președintele
Comisiei de Disciplină, Filiala București

PORCELANOSA

**cel mai mare showroom din sud-estul Europei
la București**

Anul acesta, solstițiul de vară a coincis cu inaugurarea, în București, pe șoseaua Pipera-Tunari, a showroomului mono-brand Porcelanosa, unul dintre cei mai mari producători de plăci de ceramică și porțelan, finisaje de interior și exterior, obiecte sanitare și mobilier de lux din lume.

Lansarea a fost sărbătorită așa cum se cuvine, printr-un eveniment organizat în parteneriat cu Igloo Media, la care au participat numeroși arhitecți, designeri și dezvoltatori, iar rolul de gazdă a fost jucat de reprezentantul oficial pentru România al Porcelanosa Grupo, Jorge García. Într-o atmosferă relaxată, întreținută de trupa live care i-a delectat cu ritmuri de bossa nova, invitații au putut admira produsele Porcelanosa, unice prin designul lor, o combinație ideală între o eleganță desăvârșită și o identitate puternică. Noul showroom este, în același timp, primul din România dedicat în exclusivitate produselor Porcelanosa, și cel mai mare din Europa de Sud-Est, cu o suprafață de 700 mp. Arhitecții Paul Răzvan Puchici și Gabriela Iulia Ghiorghe de la ARXTUDIO au lăsat produsele grupului, încărcate de istorie și emoție, să vorbească de la sine, în cadrul unui labirint fluid, unde căutarea scoate la iveală surprize și perspective inedite. Astfel, cele opt companii deținute de Porcelanosa Group sunt reprezentate

printr-o serie de nuclee cu laturi vizibile față-verso, constituind o ambianță eclectică și ludică. La exterior, vitrajele generoase creează o imagine de vitrină urbană cosmopolită.

Grupul Porcelanosa a fost înființat în Spania, în 1973 și, în prezent, deține mai mult de 400 de magazine în aproape 100 de țări din întreaga lume. Încă de la început, compania a investit în calitate la cele mai înalte standarde și design impecabil, devenind, astfel, unul dintre liderii mondiali în domeniul său și furnizor oficial al Casei Regale Britanice, în 2005. De-a lungul timpului, grupul și-a extins activitatea pentru a oferi soluții cât mai variate și complete pentru arhitectura contemporană și amenajările interioare, de la echipament pentru baie și bucătărie la sisteme de încălzire în pardoseală sau fațade încălzite.

Astfel, portofoliul Porcelanosa cuprinde acum opt companii diferite, specializate: Porcelanosa, Venis, Gama DÉCOR, System Pool, L'Antic Colonial, Butech, Noken și Urbatek. Prin deschiderea showroomului mono-brand din București, Porcelanosa este mai aproape de publicul local iubitor de frumusețe și confort, și promite să devină un partener de încredere pentru profesioniștii din România.

www.porcelanosa.com

Anuala de Arhitectură București 2013

Local/Global

Textul curatorial:

Anuala de Arhitectura București 2013 este un eveniment urban bucureștean ce propune ca temă orașul contemporan. Constituit ca o promisiune a fericirii, acesta este supus unor paradouri esențiale: pe cât de plural, dens și puternic devine, pe atât de firav și local este adesea.

Între formele lui construite și dinamica vieții comunităților, se nasc rupturi, fisuri și discontinuități. Cu această provocare se confruntă în prezent arhitectura contemporană. Ea cercetează noi modalități de refacere și rețesere. Această refacere nu mai utilizează obiecte sau mase, ci vizează oameni, comunități, spații, locuri și procese. Arhitectura contemporană ca dispozitiv social este un construct care, introdus în zonele scindării, poate reface țesutul, contextul și în acest fel, orașul.

Anuala de Arhitectură provoacă percepția urbanului, interoghează constructele care modelează Bucureștiul astăzi și lansează o dezbatere în găsirea resurselor locale pentru a face față tuturor influențelor globalizante.

Cum poate arhitectura orașului deveni un astfel de dispozitiv de refacere și regenerare, care să implice atât comunitățile, cât și construitul, un dispozitiv care preluând socialul să transforme urbanul?

Ediția din acest an a Anualei de Arhitectură a introdus o inovație: este prima oară când, în cadrul celor unsprezece ediții, Anuala de Arhitectură s-a extins în spațiul public. Realizând un parteneriat cu Primăria Municipiului București, toate proiectele nominalizate și premiate, au fost expuse publicului larg. Alături de acestea, câteva instalații urbane și evenimente au constituit latura interactivă a

străzii Lipscani: pavilionul și evenimentele Poiana lui Iocan, biblioteca urbană Wienerberger, locul de joacă Semmelrock, dispozitivele urbane Piastrelle și Tondach, toate realizate de tineri arhitecți împreună cu firmele de profil. Acesta constituie un proiect pilot pe care vom încerca să-l dezvoltăm mai mult anul viitor.

Proiectele participante în cadrul competiției Anualei de Arhitectură București 2013, s-au remarcat prin câteva puncte tari, care au fost apreciate atât de public cât și de juriu. În majoritate, proiectele au o calitate foarte bună, care nu reflectă criza puternică prin care trece România astăzi și mai ales sectorul construcțiilor. Față de anul trecut numărul participanților s-a redus cu un număr nesemnificativ, ceea ce ne face să sperăm că în viitor lucrurile se vor echilibra. Ceea ce ne-a bucurat în mod special e faptul că un număr apreciabil de lucrări premiate au reușit să exprime foarte bine tema curatorială a Anualei: local/global. Amintim premiile la ambele secțiuni de arhitectură: toate înfățișează un demers arhitectural din ce în ce mai specific spațiului și culturii în care trăim.

Pentru întreg festivalul Anuala de Arhitectură București 2013 dorim să mulțumim partenerilor noștri MNAC, UAUIM și PMB, sponsorilor: Wienerberger, Semmelrock, Tondach, Reynaers, Piastrelle, Ruukki, Lafarge, Laykom, Alchemia, precum și partenerilor media: Igloo, Arhitect, Zeppelin, Arhitectura, Pardoseli Magazin, Atelierul de Proiectare, Arhiforum.

Emil Ivănescu

RIFF

abplus
events

ORDINUL
ARHITECȚILOR
DIN
ROMÂNIA

10

EXPOCONFERINȚE
DE ARHITECTURĂ

Arh. Stephen HODDER
Președintele Royal Institute
of British Architects

Arh. Daniel LISCHER
Câștigătorul DETAIL Prize
2012

Arh. Șerban ȚIGĂNAȘ
Președintele Ordinului
Arhitecților din România

11 - 12 Noiembrie 2013

JW Marriott Grand Hotel, București

www.ieriff.ro

partener oficial:

partener principal:

parteneri:

Poiana lui Iocan – think tank mobil în oraș – despre oraș

Urbanism bottom-up. Activarea spațiului urban

TEXT: MĂDĂLINA COZMEANU
FOTO: ALEXANDRU DOBRE

Jane Jacobs: „Orașele au capacitatea de a oferi ceva pentru toată lumea doar pentru că și numai atunci când acestea sunt create de către toată lumea.”

Inițiativă a unei echipe transnaționale, în parte think-tank, parte centru de comunitate și spațiu de adunare publică, intervenția propusă a luat forma unui laborator urban. Pavilionul Poiana lui Iocan este o interpretare contemporană a spațiului de dezbateri din romanul *Moromeții* și are ca scop explorarea unor idei noi și crearea unor strategii inovative, dar realiste, pentru oraș.

Cartare urbană

Pornind de la ideea locuitorului ca producător și dezvoltator urban, Poiana lui Iocan a constituit un birou mobil pentru consultare publică timp de 13 zile, în cadrul Street Delivery și al Anualei de Arhitectură. Prin exerciții de cartare urbană, publicul a identificat spații abandonate sau neîntreținute și a sugerat soluții de reamenajare a acestora. De asemenea, folosind indicatori precum utilizările spontane ale spațiilor, au fost explorate nevoile locuitorilor cartierelor bucureștene. În ciuda deschiderii trecătorilor spre a oferi informații despre zonele în care locuiesc, scepticismul în legătură cu posibilele schimbări ce ar putea fi generate de comunitatea locală a constituit un leitmotiv al procesului participativ. Concentrarea tuturor așteptărilor cetățene în mâinile autorităților locale sugerează neîncrederea sau lipsa informării cu privire la impactul inițiativelor comunitare.

Mese rotunde

Considerând că inițiativele comunitare sunt imposibile fără implicarea altor stakeholderi, concluziile exercițiilor de cartare au fost aprofundate în cadrul a trei discuții la care au participat reprezentanți ai ONG-urilor și ai mediului academic, precum și antreprenori și membri ai consiliilor locale. Una dintre concluziile dezbaterii dezvoltate în jurul participării ca instrument de planificare urbanistică a fost nevoia unei baze permanente pentru consultarea și informarea publicului larg. De aici derivă și necesitatea traducerii informațiilor și documentelor oficiale de tip PUG, PUZ etc. într-un limbaj accesibil, prin utilizarea unor instrumente vizuale simple, cum ar fi diagramele sau randările. Cea de-a doua masă rotundă a avut ca nucleu cazul Inițiativei Favorit, care a funcționat pe de-o parte ca model de succes de organizare comunitară, dar a și semnalat lipsa unei comunicări eficiente între stakeholderi și necesitatea unei platforme care să ofere suport și expertiză unor astfel de grupuri. În cadrul ultimei discuții au fost explorate modalități de revigorare a spațiului urban prin revalorificarea spațiilor industriale și intervenții din zona industriilor creative.

Ultima etapă a proiectului presupune procesarea datelor, transferul acestora în online și continuarea procesului de colectare pe hărțile interactive de pe site și prin studii de caz despre intervenții comunitare asupra spațiului urban, pe care le așteptăm de la cititori pe aceeași adresă. Rezultatele și concluziile proiectului vor putea fi găsite într-o publicație ce se va lansa în toamna acestui an.

Despre noi

Proiectul a fost inițiat de un grup de absolvenți ai școlii de Arhitectură Sheffield și a evoluat într-o rețea de actori cu diferite aptitudini și backgrounduri, cu sprijinul grantului european Tineri în Acțiune. Echipa: Corina Angheloiu, Adam Roberts, Holly Lang, Laura Engelhardt, Simon Hicks, Huan Rimmington, Răzvan Zamfira, Ciprian Gălușcă, Andrei Grigore, Mădălina Cozmeanu, Alexandra Petraru, Adriana Luca, Ioana Tirziu și Irina Bogdan.

www.poianaluiiocan.org

De-a arhitectura în orașul meu

Dacă anul trecut, în cadrul Anualei de Arhitectură București, s-a lansat programul cultural „de-a arhitectura – deschiderea școlilor către arhitectură și mediu construit”, după un an școlar, timp în care cursul „de-a arhitectura în orașul meu” s-a predat în 7 școli de stat și private din București, în cadrul aceluiași eveniment, elevii cursului au prezentat publicului ce au învățat în tot acest timp. Fiecare clasă a realizat o machetă care reprezintă cartierul casei lor, așa cum și l-ar dori, între dealuri, lângă un curs de apă, cu multă vegetație, cu străzi și spații urbane prietenoase, dar și cu clădiri care să poarte amprenta lor, căci în ele locuiesc personaje inventate de ei.

de-a arhitectura, un program cultural al Ordinului Arhitecților din România, filiala teritorială București, dezvoltat de Asociația „de-a arhitectura” în parteneriat cu Departamentul de Științele Educației din cadrul Facultății de Psihologie și Științele Educației, Universitatea din București, este construit în jurul unei serii de cursuri de arhitectură și mediu construit pentru diverse categorii de vârstă școlară, concepute împreună cu programele școlare specifice fiecăruia, necesare pentru avizarea lor la Ministerul Educației Naționale. Cursurile sunt completate de acțiuni punctuale: ateliere în cadrul unor evenimente de arhitectură, conferințe pentru elevi, excursii tematice care țintesc un public școlar cât mai larg. Toate poveștile activităților *de-a arhitectura* le găsiți pe site-ul www.de-a-arhitectura.ro împreună cu scurte filme ale lecțiilor primului curs *de-a arhitectura*, filmate pe parcursul întregului an școlar.

Primul an școlar *de-a arhitectura* a definitivat, prin proiectul-pilot și aprobarea programei școlare, primul curs de arhitectură și mediu construit din România care se poate preda la clasa a IV-a ca opțional. Învățătorii beneficiază, pe lângă materialele didactice concepute special pentru acest curs, de suportul unor arhitecți cu care predau împreună această materie.

Din anul școlar 2013-2014, *de-a arhitectura* va fi și în țară, prin cele 55 de clase înscrise la cursul opțional din Timișoara, Sibiu, Cluj, Reghin, Brașov, Sfântul Gheorghe, Arad și desigur București.

În cadrul Anualei de Arhitectură București 2013, expoziția de machete a fost însoțită de un seminar care a reunit participanții în proiectul pilot al cursului „de-a arhitectura în orașul meu”, arhitecții și cadrele didactice, și de un eveniment organizat în Poiana lui Iocan, unde copiii au fost invitați să cerceteze expoziția Anualei, să își aleagă casa preferată și să o deseneze în felul lor.

www.de-a-arhitectura.ro

Premiile Anuale de Arhitectură 2013

Anuala de Arhitectură București, ajunsă la ediția cu numărul 11 și organizată în perioada 12-24 iunie, a reprezentat un bun prilej pentru ca publicul larg să se informeze în legătură cu activitatea profesională a membrilor filialei. Cu scopul de a prezenta cât mai corect această activitate, organizatorii au propus trei direcții generale ale evenimentului: expoziția-concurs cu lucrări finalizate de arhitecții bucureșteni până în luna mai 2013, o serie de conferințe susținute de arhitecți străini și din România și, nu în ultimul rând, serile culturale ale Anualei.

Vă invităm să descoperiți, în paginile ce urmează, proiectele premiate ale acestui an, precum și toate celelalte proiecte participante pe www.anuala.ro.

Secțiunea arhitectură/social-culturale

Premiul secțiunii Arhitectură, categoria social-culturale

Imobil Restaurant-Terasă și Club Crazy, Constanța

Autor: arh. Mario Kuibuș

Coautori: arh. Laurențiu Coceangă, arh. Viorel Zoicaș, arh. Ana-Maria Pop, arh. Oana Purice

Tema de proiect a fost integrarea unui obiect arhitectural cu funcțiuni de restaurant și club în zona centrală a orașului Constanța, într-un sit ce are de o parte vecinătatea parcului central și de cealaltă o stradă importantă de tranzit. Discursul arhitectural nu s-a putut disocia de o analiză corectă asupra targetului celor două funcțiuni majore – utilizatorii. Din discuțiile avute, a rezultat că aceștia, într-o mare măsură, sunt similari pentru ambele funcțiuni, dar în alta, complet diferiți. Ideea unui întreg, care de fapt nu este întreg, ci reprezintă două entități care generează întregul a fost cea care a determinat gestul și discursul formal. Totul a pornit de la premisa că cele două lumi, deși se întâlnesc, nu vor să știe una de existența celeilalte. Propunerea unui „corp” cu două „minti” cosmopolite, fără prejudecăți, fără canoane spirituale, deschise fiecare către experiment, a devenit direct o materializare a două lumi fizice într-un binom al conviețuirii: simplu și contrastant, uman și abstract, beton și cărămidă. Mecanismul hibrid în care falsul și originalul, gazda și intrusul, certitudinea și îndoiala se întrepătrund, se confuzează reciproc și devin, prin forța fiecăreia, două elemente puternice la nivelul proiecției finale, este ceea ce arhitecții și-au propus și au realizat.

Secțiunea arhitectură/locuințe

**Premiul secțiunii Arhitectură, categoria locuințe
La curte**

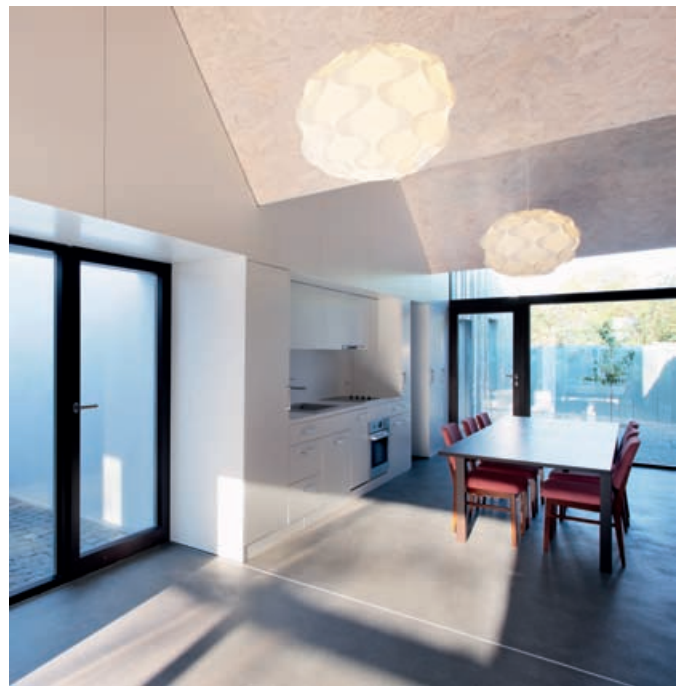
Autor: arh. Cristina Trofin

Coautor: arh. Andreas Oliver Heierle

Situl aparține unei părți a orașului puternic marcată de trafic, parazitată de funcțiuni impropriei zonei rezidențiale (depozite, ateliere auto) cu parcele înguste și adânci, consecvent înșiruite de-a lungul bulevardului. Casa existentă de „tip vagon” se dezvoltă începând cu anii '50 de-a lungul terenului prin adiționarea treptată a camerelor fiecare din ele fiind inițial o casă în sine.

Proiectul reușește cu două gesturi radicale, extinderea la parter prin ocuparea întregii lățimi a parcelei și inserarea curții interioare, să rezolve problema circulației și să aducă lumină în fiecare piesă a casei. Spațiul exterior este astfel divizat în trei curți de dimensiuni intime. Acestea devin o prelungire a casei, fiecare o cameră suplimentară. Geometria acoperirii în două ape urmează trama structurală a construcției inițiale; prin repetiție generează șapte „case” corespunzătoare spațiilor preexistente. Linearitatea locuinței este astfel nuanțată transversal și scalată la modulul „casei inițiale”. Extinderea laterală nu alterează transparența inițială a parcelei deoarece zona de zi este continuă și vitrată pe laturile scurte.

Materializarea întregii case se subordonează discreției și economiei de mijloace. Pielea metalică neutră face ca prezența casei să treacă aproape neobservată în contextul existent. Imaginea de depozit e asumată și reflectă un comentariu ironic la prezența unor funcțiuni ce ar trebui să lipsească dintr-o zonă rezidențială.

Secțiunea design/amenajări interioare

Premiul secțiunii Design, categoria amenajări interioare

Case vechi, design și ceva în plus

Autori: arh. Constantin Goagea, arh. Ștefan Ghenciulescu, arh. Cosmina Goagea, Mugur Grosu, arh. Cosmin Caciuc

O expoziție pornind de la o selecție de 20 de intervenții contemporane în cadrul unor clădiri de patrimoniu. Nu am ales restaurări ale unor monumente cu valoare uriașă, ci operațiuni care au dat o viață nouă unor locuri bătrâne și fragile. Reparații respectuoase, dar și injecții de funcțiuni noi, strategii, acțiuni comunitare, valori adăugate pentru un loc, restaurări întinse pe zeci de ani sau amenajări temporare, centre de artă, muzee, locuințe, săli de spectacole...; intervenții invizibile sau, dimpotrivă, marcări clare ale inserției contemporane.

Expoziția a avut loc în foaierul aulei de la Biblioteca Centrală Universitară Carol I din București. Spațiul era suficient sieși și orice încercare de a mai aduce imagini și cuvinte despre orice altceva părea să fi fost o stridentă. În loc de panouri printate, s-a optat pentru niște ferestre mobile. Fiecare vizitator a putut schimba poziția acestor ferestre, așa că de fiecare dată decupa alt spațiu și alt detaliu din interiorul holului.

Expoziția a fost strecurată în mijlocul acestui joc. Pe ecrane au defilat imagini cu stări anterioare ale caselor, din timpul șantierului sau din proiecte de aceeași autori. Unele fotografii de la aceste proiecte, de obicei cele care arată rezultatul final, au fost printate. Ne-am dorit să aducem ceva din experiența tactilă bogată pe care le stârnesc mai toate proiectele prezentate. Și am adus mai aproape de toți scotocitul printre lucruri vechi.

Secțiunea design/design de obiect

Premiul secțiunii Design, categoria design de obiect

PO'ARTA Galerie de artă

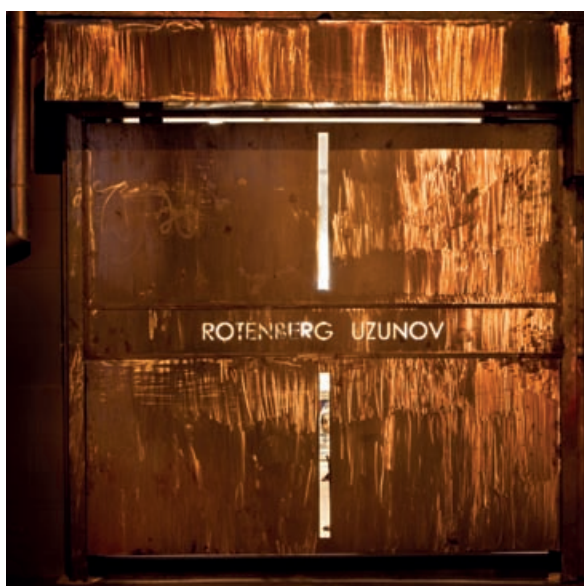
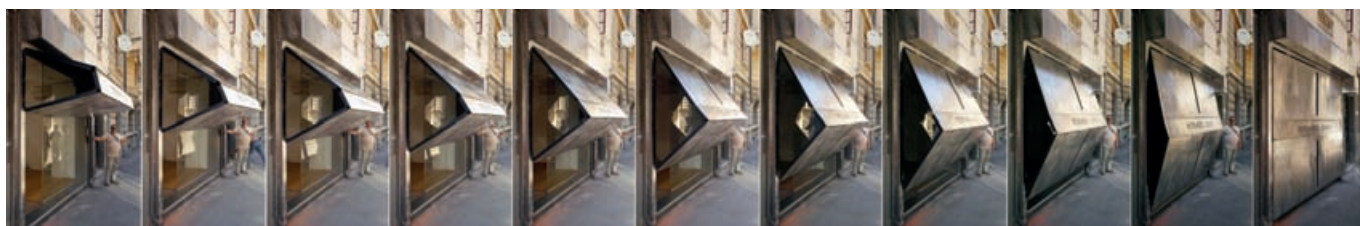
Autor: arh. Robert Zotescu

Situată pe strada Constantin Esarcu lângă Ateneul Român, galeria de artă Rotenberg–Uzunov este dedicată artiștilor români din secolul XX. Pentru amenajarea fațadei, beneficiarii au dorit un proiect care să răspundă unui set de criterii: o poartă care să asigure siguranța galeriei, o pergolă și o reclamă. Proiectul realizat este un mecanism acționat automat care în ipostaze diferite răspunde tuturor criteriilor cerute.

Poarta este realizată din trei elemente articulate. În poziție închisă, aceasta răspunde nevoii de siguranță asigurând galeriei o închidere totală a fațadei cu o cortină de oțel. În poziție deschisă, elementul median capătă rolul de reclamă în timp ce poziția pliată a întregului mecanism generează o pergolă ce asigură un acces protejat.

Placa metalică este perforată cu numele galeriei și două nișe verticale care au un dublu rol: permit trecătorului să privească în interiorul spațiului, iar pe timp de noapte acționează ca un accent luminos unde iluminatul artificial al spațiului generează o reclamă luminoasă.

Poarta a fost supusă unui proces de oxidare naturală pe o perioadă de câteva luni, fiind stabilizată ulterior. Rugina rezultată oferă atât o imagine de contrast cu contextul prin prezența unui element cu o puternică notă industrială, cât și o legătură suplimentară cu textura și materialitatea sculpturilor aflate în interior.

Secțiunea restaurări

Premiul secțiunii Restaurare și reabilitare

Restaurarea și consolidarea Bisericii „Sf. Ioan Botezătorul” – Mănăstirea Măxineni

Autori: arh. Daniel Hoinărescu, arh. Călin Hoinărescu

Așezat la confluența Siretului cu Buzăul, la cca 5 km spre nord de șoseaua ce leagă orașul Brăila de Râmnicu Sărat, în dreptul satului Latinu, ansamblul monahal Măxineni, având hramul Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul, este unul dintre cele mai importante lăcașuri de cult zidite de voievodul Matei Basarab și de doamna sa, Elina.

La data la care s-au început măsurătorile pentru elaborarea relevului, biserica era într-o stare avansată de ruină. Lucrările de restaurare au presupus: Refacerea pridvorului, cu suita sa de arce și pilastratură poligonală din zidărie; Refacerea zidului median ce desparte pronaosul de naos, împreună cu arcele și pilaștrii ce sprijineau acest zid, executându-i pe aceștia la dimensiunile și pozițiile furnizate de cercetarea arheologică; Refacerea paramentului existent la altar, prin înlocuirea cărămizilor cioplite cu altele noi și degajarea de zidăria de umplutură a firidelor originare; Refacerea bolților și a arcelor din cărămidă de epocă; Aducerea golurilor de ferestre și uși la dimensiunile originare; Refacerea paramentului exterior și a modenaturii originare prin înlocuirea cărămizilor cioplite cu cărămizi noi, de forma și profilatură corespunzătoare; Desfacerea pardoselii din dale de piatră existente și înlocuirea ei cu pardoseală din cărămidă, după coborârea nivelului de călcare actual până la cel original, depistat în săpătura arheologică; Executarea lucrărilor de consolidare a zidăriei prin completarea zonelor deteriorate sau care prezintă crăpături, țeseri, taselări, injecții; Refacerea celor trei turle pe structura din lemn și cu pereți din panouri de exterior; Refacerea învelitorii din olane.

Secțiunea studii și proiecte

Premiul secțiunii Concursuri de arhitectură, studii și proiecte (nerealizate)

Amber Gardens – ansamblu rezidențial vile pasive – Com. Tunari, Jud. Ilfov

Autor: arh. Andrei Comănac

Coautori: arh. Corina Alexandru, stud. arh. Lorena Gheorghiu

Amber Gardens Residences este un proiect foarte ambițios dezvoltat în localitatea Tunari, jud. Ilfov care a plecat de la necesitatea actuală de a folosi eficient energia, de a fi mult mai conștienți la schimbările de mediu cu cauze antropomorfe. Pentru a atinge acest scop tema de proiectare a fost un design de casă pasivă cu un consum extrem de redus de energie abordată într-un mod holistic, integrând în procesul de creație toate elementele caracteristice acestui gen de program.

Proiectul este gândit să se dezvolte în cinci faze care vor fi realizate etapizat în funcție de cerințele pieței. Va conține un număr total de 58 de vile pasive cu regim de înălțime P+1+2 retras, fiecare având aferent un teren destul de generos în medie de 650 mp pe fiecare lot. În acest moment s-a început execuția primei faze de proiect și se continuă cu autorizarea celei ulterioare.

Casele vor avea un consum energetic estimat la 15 kWh/m²/an, sensibil mai redus decât valoarea minimă oferită în prezent de certificarea clasa A de performanță energetică (70 kWh/m²/an).

Secțiunea proiecte de diplomă

Premiul secțiunii Proiecte de diplomă

Tomis Fish Market

Autor: stud. arh. Patricia Homiceanu

Între vară și iarnă există o diferență foarte ridicată de flux de turiști care populează zonă. Acest lucru se datorează faptului că în acest spațiu nu există „acel ceva” care să mențină fluxul constant de vizitatori. Pornind de la premisa faptului că activitatea cea mai veche (acel *genius loci*) care este legată de portul Tomis, se reflectă în tot ceea ce ține de navigație, se propune ca exercițiu inserția unei piețe de pește în situl analizat. Obiectul propus caută să reflecte cultura locului de la obiceiurile tradiționale care au loc aici, la prezența unui simbol arhitectural valoros: Cazinoul. Se propune așadar o arhitectură care renunță la a mai fi o simulare, nu numai în cele mai izolate sectoare ale procesului de design, dar și în experiența cu spațiul în sine, devenind un organism cu care comunică în timp real.

Secțiunea carte de arhitectură

Premiul secțiunii Carte de arhitectură
Johann Schlatter: Cultură occidentală și arhitectură românească
1831-1866

Autor: arh. Horia Radu Moldovan

Urmărind activitatea elvețianului Johann Schlatter (1808-1865), volumul schițează parcursul arhitecturii din Țara Românească în prima parte a secolului al XIX-lea. Schlatter sosea aici într-o perioadă în care, în arhitectură, suprapunerea împrumuturilor occidentale pe fondul autohton ajunsese prea puțin să se concretizeze în realizări coerente stilistic. Prin practica sa, desfășurată într-un mediu deschis asimilărilor și aspirând spre sincronizarea cu civilizația occidentală, Schlatter ilustra ceea ce era socotit noutate în spațiul central-european, în care fusese format. În ciuda criticilor ulterioare, din documentele păstrate reiese faptul că Schlatter s-a bucurat de considerația contemporanilor, precum și de încrederea autorităților statului.

Înțelegerea și evaluarea creațiilor lui Schlatter nu pot fi separate de contextul general al evoluției civilizației valahe. Variată din punct de vedere stilistic și al programelor de arhitectură abordate, opera lui Schlatter este încadrabilă în categoria mai largă a arhitecturii istorice. Influențate de ecouri târzii ale romantismului central-european, dar și de idei contemporane dezbătute și experimentate în Occident, creațiile arhitectului au fost supuse subiectivității gusturilor comanditarilor, adesea încărcate de o prețiozitate inconsistentă, parcursul său în Principat oglindind traseul unei societăți aflate la începuturile integrării în matricea culturală apuseană.

Secțiunea imagine de arhitectură/fotografie

Premiul secțiunii Imagine de arhitectură – categoria fotografie de arhitectură
Palazzo della Civiltà Italiana Colosseo Quadrato

Autor: arh. Luca-Matei Stoian

Cele mai importante edificii ale E42, sunt Palazzo della Civiltà Italiana și Palazzo dei Congressi, opere monumentale dispuse pe primul decumanum care intersectează autostrada ce vine de la Roma. Palatul Civilizației Italiene a fost proiectat și realizat între 1939-1943 de către Ernesto La Padula, Giovanni Guerrini și Mario Romano, după un concurs național la care au participat mulți dintre cei mai importanți arhitecți ai tinerei generații.

Colosseo Quadrato este rezultatul unei sinteze superioare, generată de o profundă explorare a unor zone absconse ale memoriei, de unde, printr-un procedeu de dublă abstracțiune, s-a ajuns la o nouă și valabilă formă a modernismului, unde arcul roman în plin cintru, glorie perenă a arhitecturii romane este codificat și tradus într-un alt limbaj, descifrabil cu dicționarele contemporaneității. Conceput din forme pure este o veritabilă sinteză modernă a studiilor asupra edificiilor de plan central. Palatul este realizat din beton armat placat cu travertin, material considerat ca materialul menit să „realizeze monumentalitatea clasică”. El este de deplină „simplicitate a planurilor, a ritmurilor plinurilor și golumilor, în care alternanța umbrelor geometrice generează o compoziție de spații și valori”.

Premiul Președintelui Filialei București

Galerie de artă Galateca

Autor: arh. Radu Teacă

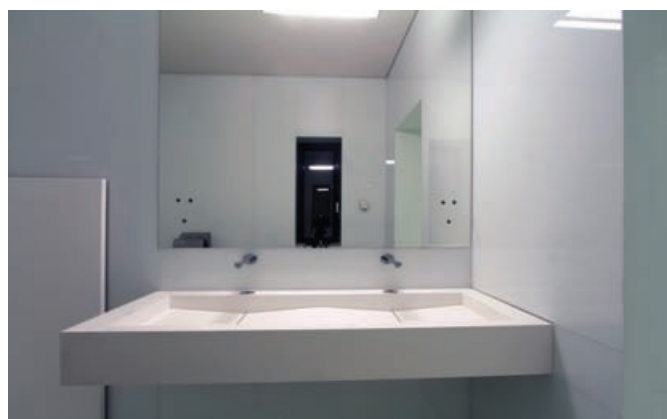
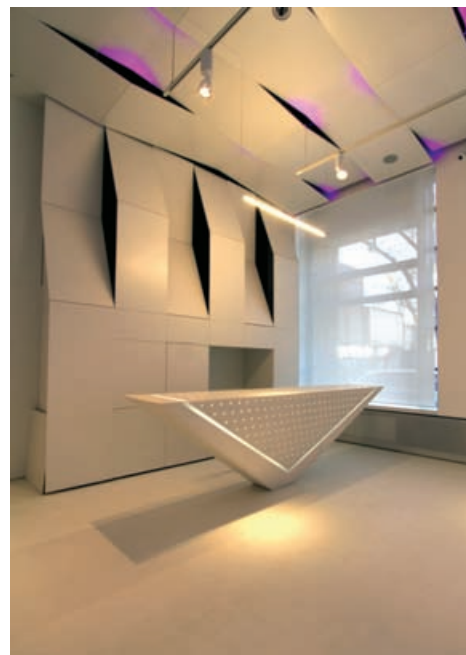
Coautori: arh. Peter Marx, arh. Raluca Velescu

Aflat într-o zonă care poartă amprenta unei activități culturale importante, pe strada CA Rosetti, acest spațiu este destinat găzduirii unor evenimente artistice ce țin în mare parte de obiecte de artă, carte și design.

Având în vedere spectrul larg de mijloace de expresie de care dispune fenomenul artistic actual, unul din dezideratele arhitectului a fost să obțină un spațiu omogen și "izotrop" în care operele de artă să poată fi expuse pe oricare dintre suprafețele verticale sau orizontale ale galeriei, fără a intra în relație cu suprafața pe care sunt expuse. De aceea, toți pereții, plafoanele și pardoseala sunt albe.

În sprijinul ideii ca spațiul expozițional să fie într-o strânsă legătură cu conceptul de carte elementele de compartimentare și expunere pe verticală și pe orizontală sunt de fapt ipostaze ale aceluiași obiect-carte ale cărui "coperti" pot fi mai închise sau mai deschise în funcție de mărimea și calitatea exponatelor, în felul acesta obiectele expuse fiind livrate aidoma conținutului unei cărți.

Pentru unitatea de expresie tavanul este constituit tot din aceleași elemente, coperti ale unor cărți deschise atât către zona publicului cât și către planșeul de beton, constituind o textură vibrată dar în același timp omogenă.

Muzeul Colecțiilor de Artă

În urma unui amplu proces de consolidare și renovare, Muzeul Colecțiilor de Artă, găzduit în clădirea fostului Palat Romanit, s-a redeschis pentru public pe data de 4 iunie 2013. Edificiul, a cărui construcție a început în jurul anului 1812, este unul dintre reperaile importante ale începuturilor arhitecturii moderne din București. Finalizat de către vistiernicul Grigore Romanit (Romanet), al cărui nume îl poartă, palatul a fost supus de-a lungul timpului unor transformări masive, rămânând însă un martor al vieții politice, sociale și culturale a capitalei.

Inaugurat în 1978 ca secție a Muzeului Național de Artă al României, Muzeul Colecțiilor de Artă reunește într-un singur așezământ donațiile făcute de-a lungul anilor de colecționari cu merite deosebite în păstrarea unui valoros patrimoniu artistic. Din 1986 până în 2009, muzeul a fost deschis parțial pentru public, în diferite formule (corpurile B și C până în 2002, corpul A în perioada 2003-2009), iar la începutul anului 2009 muzeul a fost închis, ca urmare a avansării lucrărilor de consolidare și restaurare, finanțate prin împrumutul oferit României de către Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei în vederea reabilitării monumentelor istorice reprezentative.

În prezent, în urma unei solide reconstrucții și reamenajări, fostul Palat Romanit poate valorifica într-o viziune modernă patrimoniul muzeal pe care îl găzduiește. Cele 34 de colecții expuse ocupă integral cele trei corpuri ale Palatului Romanit. Expunerea lor ține seama de specificul patrimoniului, urmărind redarea configurației originare a fiecărei colecții, într-o prezentare coerentă atât sub raport cronologic, cât și sub raportul filiațiilor stilistice.

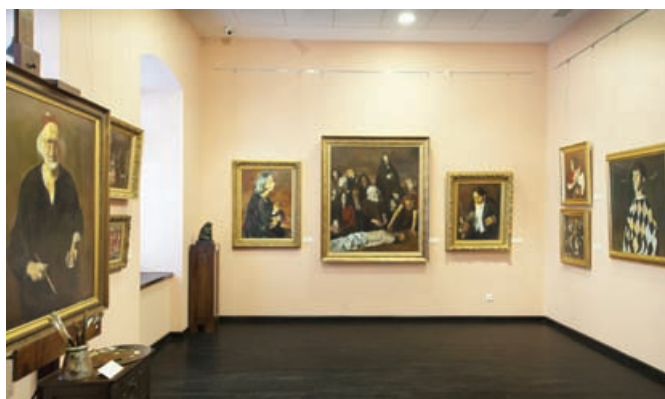
Muzeul Colecțiilor de Artă are misiunea de a conserva, dar și de a pune la dispoziția publicului un fond reprezentativ pentru fenomenul artistic și pentru colecționismul din România, contribuind la formarea și transferul de valori culturale și morale. Reunirea în cadrul unei singure instituții a unor donații de certă

valoare are scopul de a evidenția rolul colecționarilor în viața cultural-artistică a țării.

Muzeul readuce la viață perioada interbelică, o perioadă în care se conturează și se impun renumite colecții precum cele ale lui Iosif N. Dona, Garabet Avachian, Alexandra și Barbu Slătineanu, Marcu Beza, Béatrice și Hrandt Avakian ș.a. Selecția pieselor stă mărturie nu doar pentru gustul diferiților colecționari, ci și pentru mijloacele materiale de care dispuneau.

Atenția multora dintre ei se orientează, în mod explicabil, spre valorile locale confirmate, clasicizate, precum Theodor Aman, Nicolae Grigorescu, Ioan Andreescu, dar și spre artiștii ajunși acum la maturitate artistică: Nicolae Tonitza, Gheorghe Petrașcu, Theodor Pallady, Lucian Grigorescu, Iosif Iser, Camil Ressu, Francisc Șirato, Alexandru Ciucurencu, Dimitrie Ghiță.

Colecționarii își îndreaptă atenția și spre lucrări de pictură, grafică, sculptură și artă decorativă de proveniență occidentală sau orientală. Anumite colecții se remarcă prin tematica foarte clar definită (colecția Simu – artă românească și franceză, colecția Slătineanu – artă populară, colecția Béatrice și Hrandt Avakian – artă decorativă și orientală, colecția Marcu Beza – arta Orientului Apropiat), în timp ce altele au un caracter monografic (colecția Iosif Iser, colecția Corneliu Baba, colecția Lucia Demetriade Bălăcescu).

GROHE
GRANDERA™
WELCOME
HOME

GRANDERA

Pășiți cu GROHE Grandera™ în ambianța băii la care ați visat întotdeauna. Cu o gamă largă de baterii, dușuri și accesorii, designul colecției combină formele grațioase cu muchii definite cu precizie. Prin liniile sale elegante este evocată curgerea unei ape, iar prin suprafețele sale rotunjite îi este accentuat farmecul emoțional. Concepută, proiectată și realizată în Germania, această colecție unică vă va ajuta să transformați planurile în realitate, până la cel mai mic detaliu.

Descoperiți mai multe pe GROHE.RO

GROHE
SPA

Roșia Montană pe lista 7 Most Endangered

FOTO: ARH. ȘTEFAN BĂLICI, ARH. VIRGIL APOSTOL

Europa Nostra, principala organizație Europeană care se ocupă cu protejarea patrimoniului, împreună cu Institutul Bancii Europene de Investiții au finalizat lista siturilor și monumentelor selectate pentru prima ediție a programului „7 Most Endangered”.

Anunțul a fost făcut în cadrul unei conferințe de presă organizată la Ceainăria Cărturești, la inițiativa Fundației Pro Patrimonio, Asociației ARA, Asociației Alburnus Maior, Parohiei Unitariene din Roșia Montană, Ordinului Arhitecților din România și ICOMOS România.

Faptul că peisajul cultural istoric Roșia Montană se află pe această listă, alături de amfiteatrul roman de la Durres – Albania, zona-tampon din centrul orașului Nicosia – Cipru, fortificațiile Vauban din Briançon – Franța, mănăstirea renașcentistă din San Benedetto Po – Italia, mănăstirea de secol XV din Setubal – Portugalia și biserica armeană Sf. Gheorghe din Mardin – Turcia reprezintă o dovadă în plus pentru importanța sitului nu doar în context local, ci și pentru întreaga umanitate.

După cum anunță și titlul programului, toate aceste monumente se află într-un pericol iminent, motivele fiind diferite de la un caz la altul: lipsă de fonduri sau experiență, strategii inadecvate, neglijență, dezastre naturale sau chiar conflicte politice. Însă, indiferent de motive, inter-

vențiile de urgență sunt mai mult decât necesare pentru fiecare.

„Aceste monumente și situri au fost selecționate nu doar fiindcă ne spun o poveste fascinantă despre trecutul nostru comun, întărind sentimentul apartenenței la o familie europeană, dar și pentru faptul că sunt foarte prețioase pentru comunitățile locale, profund angajate în salvarea lor. Salvarea acestor situri va acționa ca un catalizator pentru revitalizarea economică și socială a localităților și zonelor învecinate. De aceea Europa Nostra adresează un apel unui mare număr de parteneri publici și privați, la nivel local, regional, național și european, pentru a-și uni forțele și a asigura un viitor pe măsură siturilor selecționate”, a declarat Plácido Domingo, Președintele Europa Nostra.

Dar ce înseamnă concret prezența pe această listă? Pentru început, inițiatorii programului vor efectua misiuni de salvare la toate siturile după sfârșitul verii. Mai precis, experți angajați de Banca Europeană de Investiții și Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei vor oferi analize și consilieri asupra modalităților de finanțare, ca, de pildă, prin fonduri ale Uniunii Europene sau, după caz, împrumuturi. Planurile de salvare inițiale vor fi prezentate apoi la Conferința de Politică a Patrimoniului European, organizată de Europa Nostra la Bruxelles pe 5

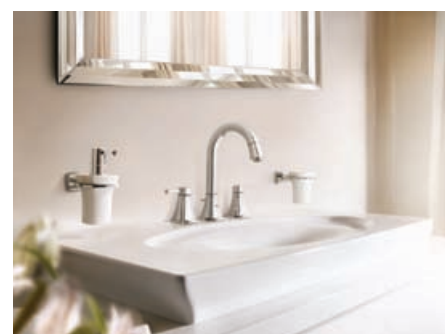
decembrie.

„Peisajul de la Roșia Montană a suferit transformări profunde datorită activităților de minerit timp de peste trei milenii. Patrimoniul subteran extrem de prețios constă dintr-o vastă rețea de galerii (aproximativ 150 de km, dintre care 7 datează din timpurile dacice și romane), precum și echipamente și alte vestigii *in situ*. Vestigiile de locuire supraterană (situri funerare romane, edificii și drumuri, zone medievale și moderne) demonstrează o interacțiune multiseclară intensă dintre om și mediu. Peisajul minier de la Roșia Montană, unul dintre cele mai reprezentative din Europa, este în prezent serios amenințat de un uriaș proiect minier în carieră deschisă. Organizațiile neguvernamentale locale, sprijinite de organizații de patrimoniu naționale, europene și internaționale, militează împotriva acestui proiect de mulți ani. Ele cer găsirea unei soluții alternative durabile, un plan de dezvoltare pe termen lung, bazat pe conservarea și valorificarea patrimoniului fără egal al Roșiei Montane, peisajul minier unic, cu moștenirea sa culturală și naturală.” (Extras din comunicatul de presă al Europa Nostra)

Autorii dosarului de candidatură al Roșiei Montane pentru programul 7 Most Endangered sunt arhitecții Ștefan Bălici și Virgil Apostol.

Bun venit acasă – gama GROHE Grandera™

O gamă unică prin diversitate și un design coordonat estetic

GROHE are plăcerea de a vă prezenta gama GROHE Grandera™, noul star al colecțiilor de baterii de lux. Combinând designul modern cu elemente estetice atemporale, gama GROHE Grandera™ evocă un sentiment plăcut de nostalgie. Această gamă de baterii și armături de lux, concepute și finisate cu multă atenție și meticulozitate, are un aer distinct de eleganță. Oriunde ați locui pe glob, sentimentul de „acasă” va fi completat de colecția de baterii și accesorii GROHE Grandera™.

Un design atemporal, pasiune pentru detalii

Gama GROHE Grandera™ combină formele grațioase cu muchii definite cu precizie. Corpul bateriei nu este nici pătrat, nici rotunjit, în timp ce, prin liniile sale elegante, este evocată curgerea unei ape, iar prin suprafețele sale rotunjite îi este accentuat farmecul emoțional. Înclinația mânerului de acționare la un unghi de șapte grade încurajează interacțiunea cu bateria. Detaliile ornamentale de pe corpul bateriei, al pipei de scurgere și de pe mâner ilustrează calitatea superioară a acestei baterii de înaltă calitate.

Aceste elemente distinctive de design se regăsesc la toate produsele din această gamă, de la baterii și sistemele de duș la

accesorii. Îmbinând o varietate de forme geometrice și stiluri de design din ere diferite, gama GROHE Grandera™ poate fi integrată, cu ușurință, în orice decor de baie, fie că este vorba de o baie clasică, modernă sau contemporană. Finisajele disponibile – cromat și cromat/aurit – satisfac toate exigențele. Acest aspect este completat, în mod ideal, de accesorii din porțelan alb, de la recipientele pentru săpun la etajere de duș. Oferind o alternativă stilată la accesorii din sticlă, porțelanul alb conferă băii o notă de eleganță.

GROHE Grandera™ – varietate prin excelență

Noul star al gamei GROHE SPA®, GROHE Grandera™ satisface orice așteptări ca parte a colecției GROHE. GROHE Grandera™ îmbină armonios unicitatea designului cu longevitatea, funcționalitatea și sustenabilitatea. Concepută, proiectată și realizată în Germania, colecția poartă însemnul GROHE „Made in Germany”. Caracteristicile sale deosebite includ GROHE Zero, un aliaj de alamă inovativ creat de GROHE pentru a întâmpina o nouă eră de fabricare a bateriilor. Toate produsele realizate din GROHE Zero, inclusiv noua gamă GROHE SPA® GROHE Grandera™, conțin 90 la sută mai puțin plumb și sunt de cinci ori mai rezistente la coroziune decât bateriile și armăturile convenționale.

În plus, GROHE Grandera™ utilizează tehnologia GROHE EcoJoy® pentru a ajuta utilizatorii să diminueze consumul resurselor naturale, fără a face compromisuri legate de confortul băii. Bateria cu monocomandă beneficiază de tehnologia GROHE SilkMove®, permițând un control fin și precis al manetei. Gama include, de asemenea, tehnologia cu termostat GROHE TurboStat®, ce asigură furnizarea apei la temperatura dorită într-un timp foarte scurt și menținerea constantă a acesteia pe tot parcursul dușului. Un limitator de temperatură și sistemul GROHE Aquadimmer Plus contribuie la utilizarea în siguranță și confortabilă a produselor.

Design modern și atemporal, tehnologii inovative și cea mai mare varietate posibilă: colecția GROHE Grandera™. Bun venit acasă!

www.grohe.ro

RIBA International Award 2013

Institutul Regal al Arhitecților Britanici (RIBA) a acordat recent 12 premii pentru cele mai importante clădiri internaționale ale anului 2013. Cu un juriu condus de Peter Clegg de la Feilden Clegg Bradley Studios, această ediție a premiilor s-a concentrat asupra ideii de sustenabilitate, majoritatea proiectelor selectate remarcându-se printr-o importantă preocupare pentru eficiență energetică și materiale locale.

www.architecture.com

1. Bodrum International Airport

Locație: Mugla, Turcia
Autor: Tabanlıoğlu Architects

Aeroportul internațional Bodrum este excepția de la regula conform căreia aeroporturile sunt non-spații. Diagrama clară și eficientă este atenuată prin utilizarea materialelor locale, în special marmura neagră tilizată pentru pardoseli, precum și oțel, aluminiu și sticlă. Designul generează un loc cât se poate de calm și relaxant pentru o astfel de funcțiune.

2. Cooled Conservatories, Gardens by the Bay

Locație: Singapore
Autor: Wilkinson Eyre
Peisagistică: Grant Associates

Gardens by the Bay este un exemplu excepțional de sustenabilitate, reușind să transmită un mesaj important despre protejarea mediului către publicul larg. Două sere de forme diferite care acoperă mai bine de două hectare (transformându-le în cele mai mari sere cu climat controlat din lume) reproduc atât climatul uscat mediteraneean, cât și unul răcoros și umed specific zonelor montane. Ambele sunt construite pe o structură complexă realizată din arce de oțel.

3. Via Verde - The Green Way

Locație: Bronx
Autor: Grimshaw
Proiect autorizație: Dattner Architects
Peisagistică: Lee Weintraub Landscape Architects

Via Verde este un proiect deschizător de drumuri din multe puncte de vedere: prima competiție din New York având ca temă locuințele sociale și cu specificații clare legate de sustenabilitate; un model de succes pentru închirierea mixtă; un concept de design care poate fi extins și în celelalte cartiere ale metropolei.

4. Central Market Souk

Locație: Abu Dhabi
Autor: Foster + Partners

Pentru acest concept, Foster s-a inspirat din piețele arabe de tip souk. Nuanțe închise sau pete de culoare, fântâni și piscine care ajută la răcirea aerului, rețele de curți interioare, alei și piețe, toate sunt elemente ale arhitecturii arabe și utilizate în crearea unui spațiu bazat pe jocul dintre interior și exterior, unde acoperișul și pereții glisează pentru a închide sau deschide clădirea în funcție de perioada anului.

5. Galaxy Soho

Locație: Beijing, China
Autor: Zaha Hadid Architects

Primul centru comercial realizat de Zaha Hadid, Galaxy Soho este o clădire vizibil urbană, pe cât de comercială pe atât de civică. Spațiul public de la nivelul parterului, împreună cu numeroasele facilități de ședere și spectaculoasele fântâni demonstrează o generozitate rar întâlnită într-o țară axată pe depășirea occidentului în termeni de comercializare.

6. Gota residence

Locație: Zimbabwe
Autor: Studio Seilern Architects as Sforza Seilern Architects

Cocoțat pe un bolovan enorm de granit printre șiruri de copaci, casa își afirmă prezența prin expresia dalelor de beton de pe acoperiș și prin pardoseala asemănătoare cu straturile geologice, ivindu-se la baza stâncilor care, cu propriile console, peșteri și fisuri orizontale, se întrevăd în spate.

1. © Murat Germen, 2. © Craig Sheppard, 3. © David Sundberg, 4. © Nigel Young, 5. © Hufton Crow, 6. © Angela Geddes, 7. © Nigel Young, 8. © BAS, 9. © Robert Such, 10. © Jeffery Sauer, 11. © Jeffery Sauer, 12. © Damien Hatton

7. The Aleph

Locație: Buenos Aires

Autor: Foster + Partners

Arhitect asociat: Berdichevsky-Cherny Arquitectos

Ansamblul de locuințe Faena Aleph face parte dintr-un amplu program de revitalizare a docurilor Puerto Madero din Buenos Aires. Clădirea de 9 etaje, care se inspiră din tradițiile arhitecturale locale, cuprinde 50 de apartamente cu spații de locuit boltite și terase acoperite care valorifică clima locală și oferă vederi spectaculoase asupra orașului și Rio de la Plata.

8. Halley VI Antarctic Research Station

Locație: Brunt Ice Shelf, Coats Land

Autor: Hugh Broughton Architects

Halley este cea mai sudică stație de cercetare operată de British Antarctic Survey, situată pe platforma plutitoare de gheață Brunt, cu o grosime de 150 de metri și care se deplasează cu 400 de metri în fiecare an către mare. Modulele sunt susținute skiuri gigantice din oțel și de „picioare” hidraulice care permite stației să „se ridice” deasupra zăpezii căzute în fiecare an.

9. National University Of Singapore Faculty Housing

Locație: Singapore

Autor: MKPL ARCHITECTS

Proiectul realizat de MKPL Architects asigură un caracter civic puternic și o serie de facilități prin care studenții și familiile acestora pot interacționa într-un mediu relaxat. Parterul fiecărei clădiri tip turn a fost gândit de la început ca un spațiu semi-public, care încurajează comunicarea.

10. Francis Gregory Library

Locație: Washington DC

Autor: Adjaye Associates

Proiect autoizație: Wienczek Associates

Exteriorul pavilionului din parcul Fort Davis reflectă și completează mediul înconjurător. Cele două niveluri ale bibliotecii asigură suficient spațiu de lectură atât pentru adulți cât și pentru copii și adolescenți, adăpostind totodată o încăpere pentru întâlniri publice și săli de conferințe. Certificată LEED Silver, clădirea se remarcă prin preocuparea pentru sustenabilitate, materializată în numeroase sisteme care au drept scop eficiența energetică.

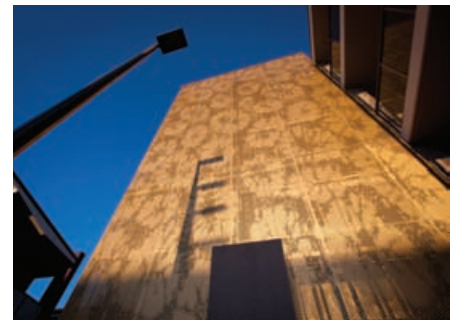
11. William O. Lockridge/Bellevue Library

Locație: Washington DC

Autor: Adjaye Associates

Proiect autorizație: Wienczek Associates

Punctele forte ale bibliotecii sunt atât priveliștile pe care le oferă asupra împrejurimilor, creând o clădire civică într-un context rezidențial, cât și inserția în topografia înclinată a sitului. Anvelopanta din beton și sticlă, punctată din loc în loc de șipci din lemn, nu doar rezolvă cerințele structurale și de umbră ci și articulează prezența verticală a clădirii în contextul peisajului în pantă.

12. Fitzgerald Street Social Housing Development

Locație: Baldivis, Australia

Autor: JCY Architects and Urban Designers

Acest ansamblu de clădiri oferă o varietate de posibilități de locuire low cost, în 49 de case caracterizate prin designul de calitate. Proiectul răspunde condițiilor climatice locale, utilizează soluții sustenabile și o paletă restrânsă de materiale și culori pentru o imagine modernă și plină de prospețime.

Transilvania medievală.

Topografie și norme juridice ale cetăților Sibiu, Bistrița, Brașov, Cluj

Autor: Irina Băldescu

Nr. Pagini: 368, **An apariție:** 2012, **Editura:** Simetria (www.simetria.ro)

Volumul *Transilvania medievală. Topografie și norme juridice ale cetăților Sibiu, Bistrița, Brașov, Cluj* prezintă într-o formă pe înțelesul publicului larg rezultatele unei cercetări cu metode specifice de topografie istorică pentru teritoriul transilvănean. Cartea, cu rezumate în limba engleză la sfârșitul fiecărui capitol, aduce în discuție teme foarte puțin studiate în lumea științifică românească – probleme legate de re folosirea moștenirii romane în epoca medievală, de planificarea și trasarea rețelei stradale în orașele medievale, de așezarea în orașe a ordinilor de călugări cerșetori (franciscani și dominicani), de gestiunea șantierelor publice, de reglementări de construcții, de planificarea străzilor sau fortificațiilor etc.

O primă parte tratează unele teme generale pentru întregul teritoriu transilvănean, după care – în a doua parte – sunt realizate fișe pentru orașele cele mai importante (Sibiu, Bistrița, Brașov, Cluj), cu documentație specifică (hărți și relevee istorice, planuri reconstructive, documentație fotografică). Partea a treia este constituită dintr-un apendice documentar, cu transcrierea și traducerea unor norme juridice orășenești din sec. XV – XVII, care conțin multe elemente legate de ceea ce astăzi numim „urbanism”.

Wonderland

Manual for Emerging Architects

Editori: Silvia Forlati și Anne Isopp cu Astrid Piber,

Nr. Pagini: 352, **An apariție:** 2012, **Editura:** Springer (www.springer.at)

Wonderland se prezintă ca fiind o platformă dedicată arhitecturii europene, cu scopul principal de a facilita schimbul de informații și experiențe (www.wonderland.cx). Cu alte cuvinte, organizația inițiază proiecte, conduce cercetări, prilejuiește întâlniri și comunică rezultatele activității sale prin expoziții și publicații. Cel mai recent și deja faimos proiect editorial este *Manualul Wonderland pentru arhitecți emergenți*, o carte care vorbește despre arhitecți, și nu despre arhitectură, despre felul în care arhitecții lucrează și nu despre rezultatul acestei munci. Înainte de orice, este un ghid care conține statistici și informații, sugestii și experiențe, în principal din spațiul european și totodată un manual despre cum se concepe, cum se începe, cum se dezvoltă și cum se gestionează practica arhitecturală contemporană.

Această publicație curajoasă și inedită în abordare reprezintă un instrument complex și valoros pentru tânăra generație de arhitecți din Europa.

Franke Solid Surface – un material pentru fiecare stil de viață

Franke Solid Surface este un amestec de minerale naturale și rășină acrilică. Cu o grosime de 12 mm sau 6 mm și fiind termoformabil, acest material se poate adapta foarte ușor aplicațiilor moderne ca arhitectură și design, îmbinările nefiind vizibile. Pentru că nu este afectat de radiațiile UV, își menține culoarea și finisajul pentru o perioadă lungă de timp. Este ușor de întreținut, este rezistent la uzură și este protejat împotriva bacteriilor. Fiind certificat din punctul de vedere al sănătății și al siguranței în

utilizare (ISO 9002, 14001, Teste pentru rezistență la bacterii), **Franke** asigură o garanție de 10 ani pentru produsele realizate prin parteneri autorizați **Franke** și care poartă logo **Franke Solid Surface**. Alegeți din gama noastră de culori **Franke Solid Surface** inspirate de natură, culori cu structură puternică, tonuri variate și stil nemuritor. Explorați lumea într-un mod elegant. Descoperiți culorile care vă încântă privirea. Transformați spațiul în care locuiți într-un mediu apropiat stilului vostru de viață, cu sistemele de bucătărie și baie **Franke** pe care le visați.

un nou album **igloobest**
din **august** în librării și pe **www.igloo.ro**